

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

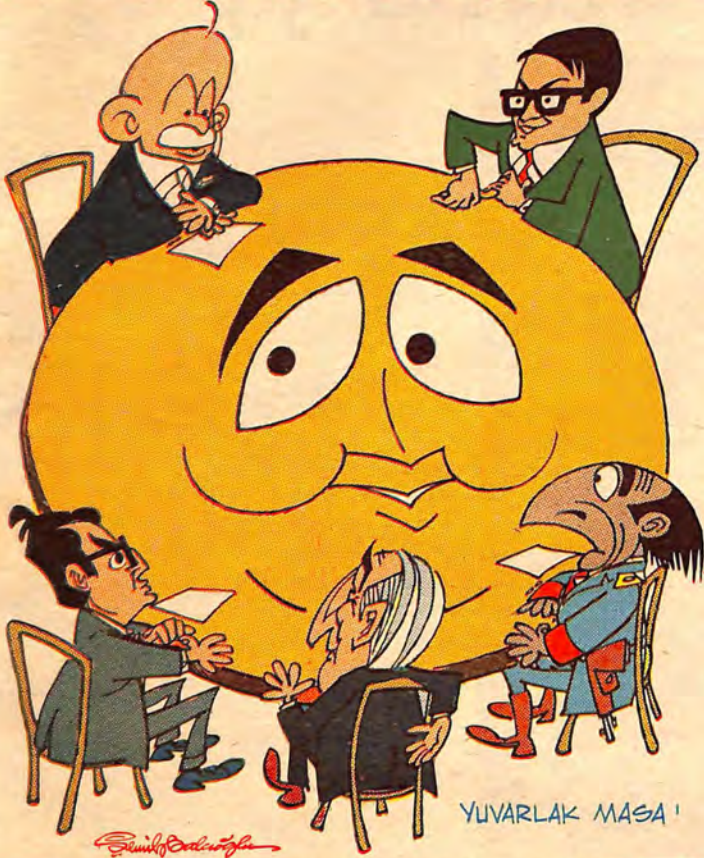
Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

Akbalık

YUVARLAK MASA !

MAKSi ... Mini !

...YE KARICIĞIM... "CAN BOĞAZDAN GELİR,, FENERBAHÇE'Lİ CAN...

YAZIĞIZ

baska siyah biralara benzemeyen

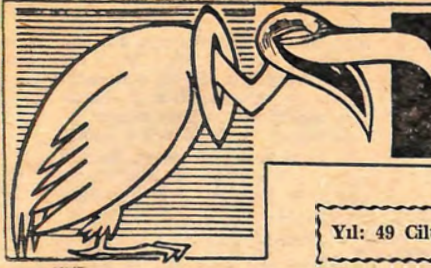
halis siyah bira
Tuborg-Esmer

kral bira...lüks bira

(Manajans : 151 — 6)

AKBABA

Yıl: 49 Cilt: 20 Sayı: 5 * Kurucusu: Yusuf Ziya ORTAÇ * 20 Ocak 1971 * Fiyatı: 125 Krş.

Kuşkusuz yaşıyamam

KUŞKU kelimesini siyasi hayatımızda meşhur eden bizzat Süleyman Demirel'dir. Geçen Ekim ayından Kasım ayının sisli havasına doğru geçişte, Başbakan bir demec vermiş:

— Kimse Kasım kuşkusuna düşmesin! demişti.

Ne demek istiyordu Demirel?

Başbakanın Mecliste düşürüleceği, muhalifleri söylüyorlar ve kulis-te «kim bizden, kim onlardan?» hesabı yapıyorlardı. Ankara'nın havası bulanıktı. Adalet Partisi Genel Başkanı gerçi okkahlı vücuduyla ve umursamaz haliyle bu hazırlığa aldırmaz görünüyordu ama, gene de kendi kendisine bir moral aşısı yapmak gereğini hissetmiş:

— Kimse Kasım kuşkusuna düşmesin! demişti.

O günden beri memlekette kuşku-dan geçilmez oldu.

Kasım, yerini Aralık'a bıraktı; Aralık kuşkusunu başlatdı. Aralık'tan Ocak'a geçtik, Mart kuşkusunun tohumları atıldı. Şimdi politika kulisinde herkes:

— Hele Bütçe Meclise gelsin, güvensizlik oyuyla düşürülecek Başbakan.. diyor.

— Daha önce?

— Daha önce de bir şeyler olabilir.

Süleyman Demirel bu durumda her sabah yatağından kalktığı zaman:

— Çok şükür düşmedim bu gece.. diye dua etse yeridir.

Ama kuşku, yalnız Süleyman be-

yin çevresinde mi dolaşıyor sanırsınız?

Üniversiteli öğrenci de her sabah: — Çok şükür, hâlâ ölmedim.. diye uyanıyor.

Çünkü çocuklarımızdan herhangi biri, ya kasıtlı bir ateşle, ya da bir kaza kurşunuyla güme gidebilir; kaatili bulunamaz. Bunun içindir ki oğlu veya kızı üniversitede okuyan analar babalar da her gün:

— Ya evlâdına bir şey olursa.. kuşkusunu içinde yaşamaktadır.

Memurların ise kuşkusunu daha başka... Devlet Baban n kapısında çalışanlar artık her ay:

— Ya maaşımı alamazsam? kuşkusuna düşüyorlar.

Üniversite hocaları her sabah yola çıkarken:

— Acaba üniversiteyi açık mı bulacağım, yoksa kapılar kapanmış mıdır? kuşkusunu içindedirler.

Tüccarlar ve iş sahipleri:

— Dur bakalım, Ankara'da bir şeyler olacaktı? kuşkusunu içinde bekliyorlar.

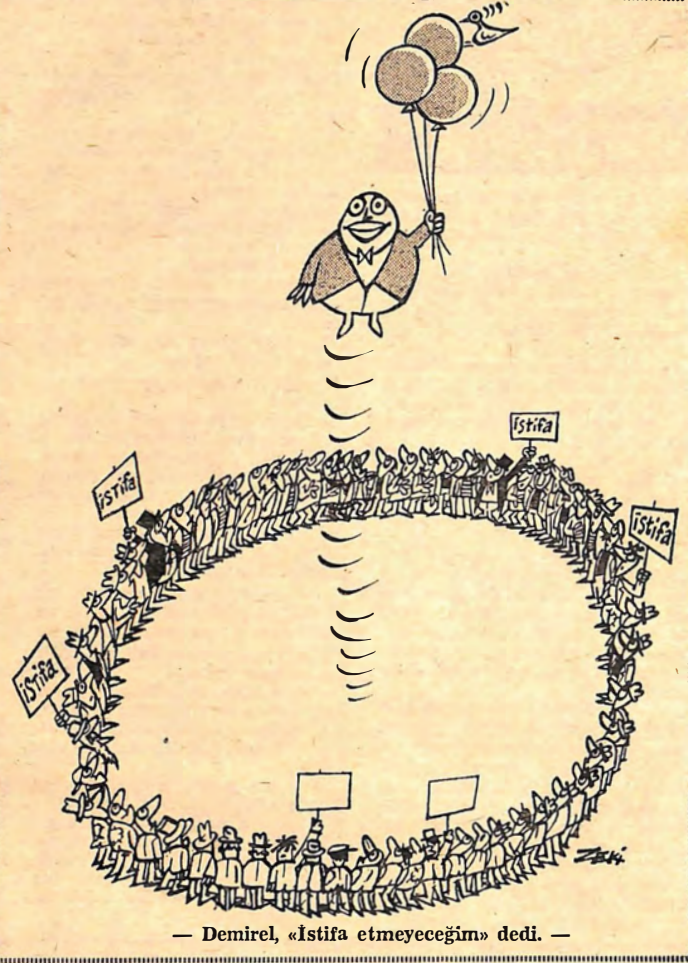
Anadolu'daki öğretmen, daha beter kuşku içinde:

— Acaba gericiler beni dövecek mi, acaba iktidar partisi kodamanları bana kızacak mı, acaba Bakanlık beni sürececek mi?

Dolmuş şoförü ise çıkacağı zaman:

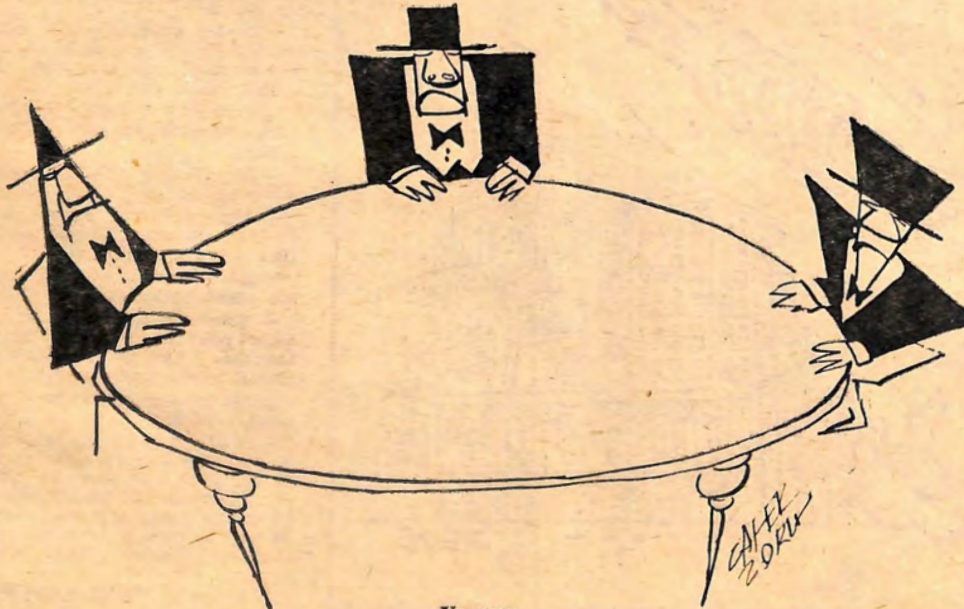
— İnşallah bir gösteri yürüyüşü yoktur, yollar tıkalı değildir.. diye yüreğinde düğümlenen bir kuşkunun hesabını yapıyor.

Mağaza sahibi:

— Demirel, «İstifa etmeyeceğim» dedi. —

Yuvarlak masa toplantısından bir sonuç alınamadı. — Gazeteler —

Yazısız

— Bugün bir çatışma olmasa, bombalar patlamasa, bizim dükkânın camları kırılmasa.. kuşkusunu içinde.

Bazan radyoyu dinlerken başlar kuşku:

— Yahu, radyo neden yarım saat-ten beri müzik çalıyor?

— Program öyledir..

— Yok yok, muhakkak bir şeyler var...

Hani etrafa bakarsanız, herkes her gün kuşku içinde yaşıyor. Ya işçiler direnecek, ya memurlar boykot yapacak, ya valiler yürüyecek, ya ortalık birbirine girecek, boykot başlayacak, grev ilân edilecek, lokavt yapılacak, fabrikalar iflâs edecek, veya buna benzer işler olacak...

Kuşku içinde yaşıyoruz cümlemiz. En başta Demirel:

— Düşecek miyim? kuşkusunu içinde...

Ve en altta vatandaş:

— Demirel düşmeyecek mi? kuşkusunu içinde...

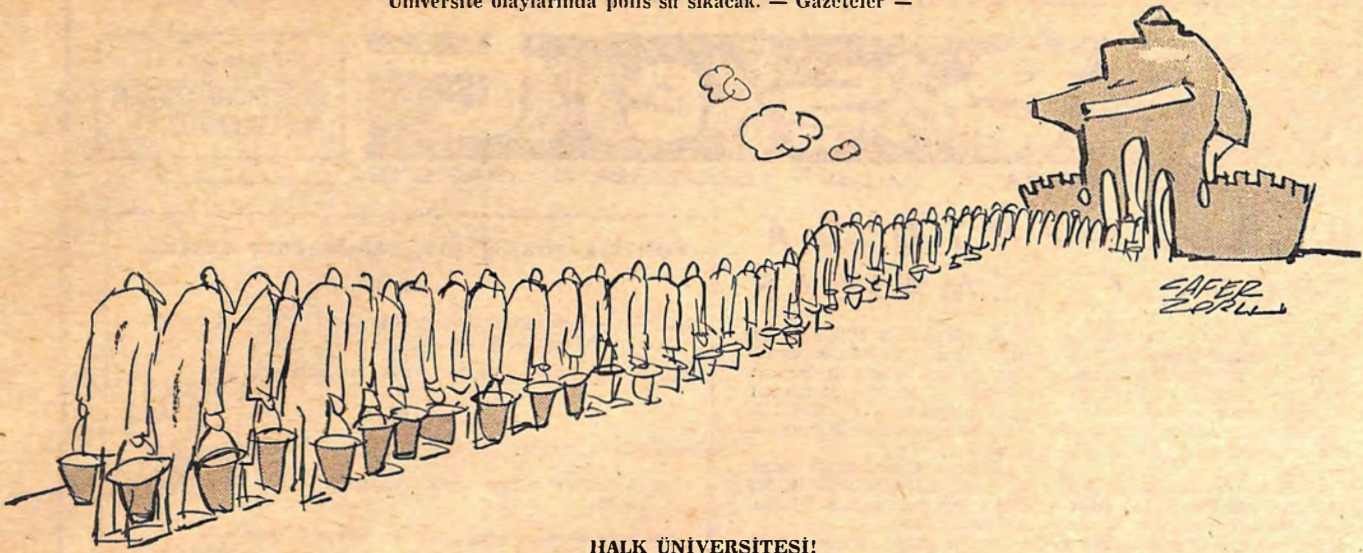
Hiç kuşkusuz, bu kadar kuşkuyla yaşanmaz. Artık ne olacaksa olsa da rahat etsek... Bu ne bitip tükenmez şey? Biz toplum olarak kuşkuyla nikâhlansın ömür boyu birarada yaşamaya mı ahdedtik?

AKBABA

HALK ÜNİVERSİTESİ!

A RA SIRA amuda kalkıp dünyaya ters bakmak merakınız var mıdır? İnsanın başına azıcık kan toplanır ve adı deliye çıkabilir ama tepetaklak bakılınca çevredeki her şeyin sanıldığından çok farklı, çok daha acayip, çok daha ilgi çekici olduğu görülür.

Halıdan sarkıp tavana bastığınız zaman bir de bakarsınız ki masa dört bacaklı düz bir tahta değil, düz bir tahtanın üstüne takılı dört sopaymış. Avizenin incecik saplı bir mantar biçiminde olduğunu, duvara asılı resimdeki kabarık saçlı dilberin ise birden çember sakallı bir ihtiyara benzeyverdiğini görürsünüz.

Yahut siz düz durursunuz da çevreniz amuda kalkar (içinde bulunduğunuz otobüsün devrilmesi gibi). O zamanki gördükleri de aynı şaşkınlığı yaratır insan da.

Duygu ve düşünce alanında ise yüzyıllımız bütün inançları öylesine temelden sarıyorsa, bugüne dek gerçek sayılmış her şeyi o kadar hızla tersine çeviriyor ki, çerçeveye biraz dikkatle bakmaya çalışan bir insanın ara sıra afallayarak kendine şunu sormaması imkânsız:

— Dünya mı devriliyor, ben mi amuda kalkıyorum? Yoksa şimdiye kadar hep tepetaklak duruyordum da yeni yeni mi ayaklarım yere değmeye başlıyor?

Ve aydın sayılmaya hak kazanmak isteyen herkesin önce kendi inançlarını en şahin gözülü gümrükçüye parmak ısırtacak bir şüphelilikle tek tek elden geçirmesi ve bugünün gerçeklerine uymayanlardan tereddütsüz vazgeçmeye hazır bulunması şart artık.

Dünyaca tanınmış psikoloji uzmanlarından Prof. Bruno Bettelheim'in «Rüyanın Çocukları» adlı kitabını okudum. Onda açıklanan bazı pek şaşırtıcı gerçeklerden söz etmek istiyorum size.

Bizim memleketinde kırk yıldır politik öcülüklerle ahaliyi iürkütme çalışmış olanların dillerine doladıkları masallardan biri de şudur:

— Gözünüzü açmaz da bu âlemi öcülere kaptırırsanız herkesin bebeği elinden alınacak, ana babadan uzak çocuk çiftliklerinde büyütülecek!

Tabii hiçbir yerde öyle bir şey yapılmış değil. Yönt ne olursa olsun, herhangi bir düzenin, insanların zorla çocuklarından ayırmaya kalkması politik intihar

YELPAZE

REFİK ERDURAN

YETİŞENLER, İTİŞENLER

demektir. Ama bu hikâyeyi yaymaya çalışanlara aslında şunun sorulması gerekirdi:

— Diyelim ki söylediğiniz başa geldi, çocuklar özel çiftliklerde büyütüldü. Sonucu ne olur bunun?

Zaten sorulmaya kalmadan da anlatıyorlardı masal meraklıları neler olacağını:

— Ana baba terbiyesi almadan büyüyen çocuklar hasta ruhlu ve ahlâksız olacak. Her türlü namussuzluk artacak. Dünyayı çirkef götürecektir...

Söz konusu deneme hiçbir yerde yapılmadı ama çocuk yetiştirilmede öyle bir tutuma en çok yaklaşan ülke hangisi oldu, biliyor musunuz?

Batının Ortadoğudaki ileri ka-

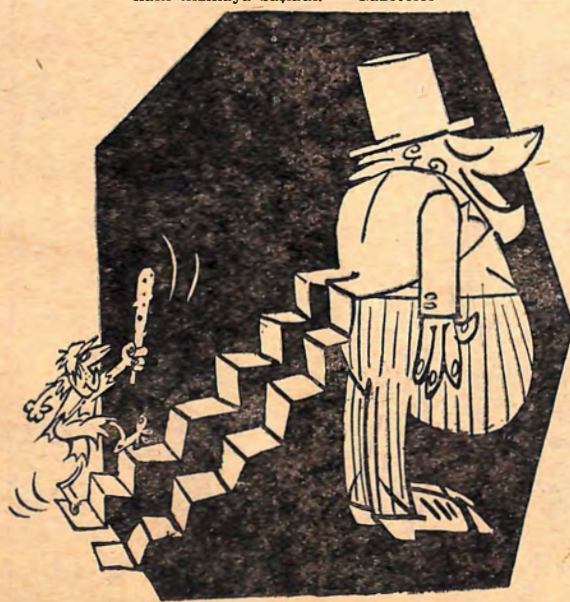
rakolu, Amerika'nın gözbebeği İsrail!

Orada bugün çevredeki bütün ülkelere duman attıran yeni kuşak çoğunlukla kooperatif çiftliklerde, özel yetiştiricilerin elinde, ana baba terbiyesinden çok ortaklaşa bir toplumsallık sistemi içinde büyümüş gençlerden kurulu.

Profesör Bettelheim İsrail'e giderek işte bu gençleri incelemiş uzun uzun. Bilimsel bir rapor sayılması gereken kitabında açıkla-
ladığı sonuçların özeti şu:

Ana babadan çok çiftliğin ortaklaşa terbiyesinin etkisinde kalarak yetişen gençler normal aile içinde büyümüş yaşlılarıyla kıyaslanamayacak kadar dangeli, neşeli ve ahlâklı oluyorlarmış.

Sadece kendi çıkarlarını düşünen bazı politikacılara halk kızmaya başladı. — Gazeteler —

«Ağır ağır çıkacaksın bu merdivenlerden...»

Yalancılık, hırçınlık, hırsızlık, zorbalık, cinsel pisboğazlık nedir bilmiyorlarmış bu gençler.

İlk bakışta şaşırtıcı görünen bir durum. Ama üstünde biraz düşünürsek ne kadar tabii olduğunu anlarız.

Ailelerin büyük çoğunluğunda ana baba birbirleriyle ve çocuklarla boyuna çekişirler. Ne zaman, neye, niçin kızacakları, ne vakit keyiflenip gerçek kabahatlere göz yumacakları pek belli olmaz. Suçu başkalarına atmanın, başkalarından hıncı çıkarmanın, başkalarının duygularını hesaba katmadan yaşamının sayısız örnekleri verilir her gün.

Bu şartlar içinde büyüyen çocukların dengeli, rahat ve neşeli olmaları beklenir mi?

Ahlâka gelince, o da lâfla değil, örnekle öğretilir. Pekli, çocuklar evlerinde ahlâk bakımından örnek diye ne görüyorlar?

Kendilerine her fırsatta ukalâ-ea vaazlar veren büyüklerinin sık sık yalan söylediklerini, arkalarından çekıştirdiklerini kimse-lerin yüzlerine güldüklerini, topluma ve birbirlerine türlü kazık attıklarını, daha neler neler yaptıklarını...

Kısaca, Batılı profesörün teşhisi aslında herkesin bildiği bir gerçeği bilim bakımından da doğrulamış oluyor:

Ana baba terbiyesi dediğimiz şey yazık ki bugünkü şartlar altında bir dengesizlik ve ahlâksızlık eğitimi sadece.

İşin tuhafı, İsrail'in kooperatif çiftliklerindeki gençler eski tabular ve yasaklardan çoğunu çöp tenekesine atarken kendileri bir çok yeni ahlâk kuralları yaratıyor, ayıp saydıkları o davranışlardan büyük bir titizlikle kaçınıyorlarmış.

Söz gelimi, delikanlıların kendileriyle aynı çiftlikte yaşayıp çalışan kızlara karşı cinsel arsızlıklar etmesi kadar ayıp olan bir şey de o kızlardan utanıp çekinmekmiş. Hep birden duş yapıpken utangaçlık belirtileri göstermek çok, ama çok ayıpmış. İnsanın kolaylıkla hayvanca liyeeanlanması, kendini kontrol edememesi gibi anlamlara geliyormuş...

Bana da öyle geliyor ki dünyanın her ülkesinde yetişkinler gençleri azarlayacak, horlayacak, coplayacak moplayacak yerde onlara kulak verip akıl erdirmeye çalışsalar iyi olacak.

Dikkat kesilirse az bir şey ahlâkları düzelir belki.

Başkent

HAFTALIK MIZAHİ GUDÜMSÜZ GAZETE

Hazırlayanlar:
ALİ ÖRSAN ÖYMEN
ALİ ÖZOĞUZ

PARLÂMENTO'DA SPORTİF TEMASLAR

Ankara, (Özel) — Parlâmento-daki görüşmeleri izleyecek yurttaşlara verilen davetiyelerin maç bileti gibi parayla satılması kararlaştırılmıştır.

Bir yetkili, muhabirimize bu kararın gerekçesini şöyle açıklamıştır:

«— Parlâmentoda, aslında mühim olan spordur. Kanun çıkarmak ikinci plânda gelir. Bu nedenle vatandaşın parlâmentoyu da bir stad olarak kabul etmesi ve girişte de beşçilikten vazgeçmesi gerekir. Neden mi spor mühimdir parlâmentoda? Olimpiyatlarda yer alan bütün spor dalları mevcuttur da ondan. Malûmunuz olduğu veçhile, sık sık güreş müsabakaları tertiplemekteyiz. Boks da güreşle yanyanadır. Bu müsabakaların hemen arkasından judo gelir, atletizm gelir, atıcılığın bütün dalları gelir. İyi basketçiler vardır, dört-beş oydu, —pardon— topu bir atışta sepete geçirirler.

Transfer sezonu öteki sporlardaki gibi bizde bir ay değil, dokuz aydır. Şike olur, faul olur, tezahürat olur, deplasman olur, ihraç olur, parlâmento heyetlerimiz sık sık uluslararası temaslarda bulunurlar, kısacası spor da ne varsa bizde de vardır. Hattâ hakem bile. Yalnız hakemi teşci edecek seyircilere ihtiyaç duyuyorduk. Bu ihtiyaç da, Meclis davetiyelerinin parayla satılması suretiyle giderilmiş olacaktır. Kısacası, Türk sporunda en büyük hamle, en büyük reformu biz yapıyoruz kardeşim, biz...»

Ankara, (Özel) — «Teşkilatlanmış maç alım satımı piyasası» o-

larak adlandırılan «Şike»ye bir düzen vermek ve yurt ekonomisiyle sporuna yararlı bir duruma getirmek amacıyla hazırlanan «Şike Federasyonu Kuruluş Kanunu Tasarısı» parlâmentoya sunulmuştur.

Tasarının kanunlaşması halinde, devlet bütçesine yılda ek 500 milyon lira gelir sağlanacağı hesaplanmaktadır.

Tasarıya göre, küme düşme tehlikesiyle karşı karşıya olan ya da şampiyonluk için puana ihtiyaç duyan kulüpler, kurulacak federasyona başvurarak, hangi maçı satın almak istediklerini kapalı zarf usulüyle bildireceklerdir. Federasyon, maç satmak isteyen kulübü durumdan haberdar edecek ve tarafların anlaşmaya varmaları için bütün imkânlarını kullanacaktır.

Maçların satış bedelini tesbitte katsayı usulü uygulanacaktır. Katsayının, bugünkü ekonomik koşullara göre yedi olarak tesbiti düşünülmektedir. Göstergede ise takımların puan cetvelindeki durumları ve yedikleri gol sayısını çarpı 100 esas alınacaktır. Örneğin, 16 ncı sırada olan bir takım eğer 20 gol yemişse, şike için ödeyeceği ücret 16 X 20 X 100 = 224 bin lira olacaktır. Federasyon, her şike anlaşmasında komisyon olarak yüzde 10 alacaktır.

Maliye Bakanlığı ilgilileri, bu şekilde sağlanacak yıllık gelirin 500 milyon lira olacağını tahmin ettiklerini bildirmişler ve:

«— İşte personel kanunu uygulamasından doğacak bütçe açığını böylece şıp diye kapatmış olacağız» demişlerdir.

Politika gözlüğüyle, parlâmento sözlüğü

— F —

Faaliyet — Çankaya köşkünde giriş çıkış trafiğinin yılbaşından sonraki sıkışık hali.

Fail — Eden, yapan, işleyen; ya da bulunamayan.

— G —

Gaybubet — Dışişleri Bakanı olma görevi.

Gem — Kır Ata hâkim olmak için ağzına takılan Demir Alet ve ya el.

Gemi azya alınak — Azgınlığıp söz dinlemez olmak.

Gemini kısmak — Çankaya'ya çağırarak.

General — Orduda albaydan sonra gelen rütbe veya politikacının korkulu rüyası.

Gidişat — Tek yolda gidiş istikametindeki at.

Göbek — Memellilerde karnın ortasında bulunan çukurluk; yağ bağlanmış şişman karın. Göbeklenmek: Politikacının ya da marulun ilerlemiş hali.

Göçebe — Almanya'ya işçi olarak giden ebe.

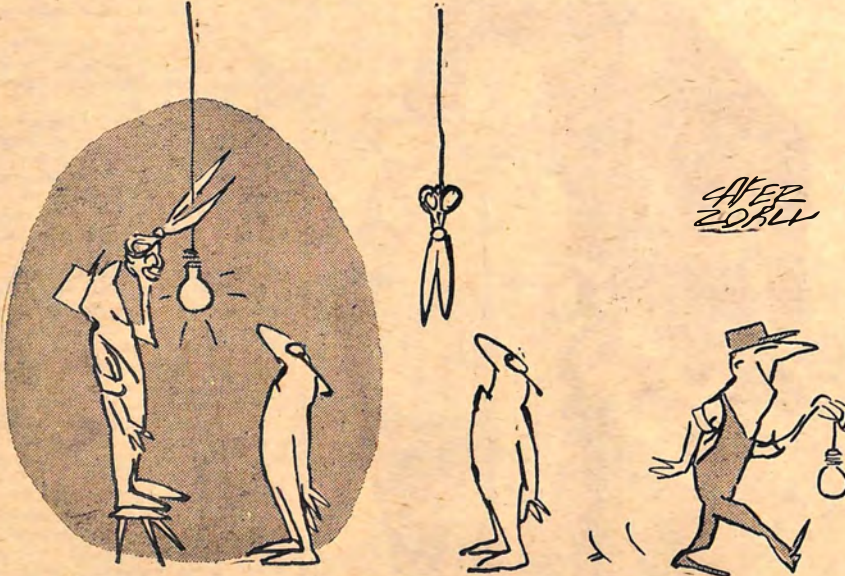
PARLÂMENTO'DA SICAK DALGASI

Meclis, (Özel) — Ocak ayı ile birlikte başkentte bir ara havalar düzeldi ve Kuzey Denizizden çıkan soğuk dalgası geçtiği yerleri kasıp kavururken Ankara 10 Ocakta bir sıcak dalgasının etkisi altına girdi. Bu arada sıcak, parlâmentoda bazılarının başına vurdu. AP. Muğla milletvekili Ahmet Buldanlı önüne geleni asmak için bir kanun teklifi yaptı. Teklifte özellikle polise, mahalle bekçisine ve jandarmaya el kaldıranların hemencecik idamı öngörülüyor! Teklifin yapıldığı sırada bağımsız milletvekili Celâl Kargılı Meclisin Genel Kurul salonunda onbeş AP. milletvekili tarafından 15 dakika süreyle dövüldü. Kargılı, Sağlık Bakanı hakkında gensoru önergesi görüşülürken yerinden laf atmıştı.

Buna Mehmet Kazova adındaki milletvekili şöyle cevap verdi: — Erkekse çık dışarı!

Kargılı erkekliğini ispat etmek için dışarı çıkarken, buna vakit kalmadı. Sağdan ve soldan yetişen onbeş kadar AP. milletvekili üç raund içinde Kargılı'yı abandone ettiler. Böylece AP. Grubunun parlâmentoda sayı bakımından üstünlüğü bir kez daha anlaşılmiş oldu.

Elektrik işçileri de boykot yapacak. — Gazeteler —

Yazısız

BAŞKENT'TEN TAVSİYELER

- * Politikacı sırtınızı okşar, böylece bıçağı nereye saplayacağını tesbit eder.
- * Bir parlâmenterin, müzakere salonunda yapabileceği en kötü şey, muarızına yumruk atmasıdır; ancak bundan daha kötüsü vardır: Iskalamak!
- * Yolda giderken bir silâhlı çatışma görürseniz derhal katılın, böylece vurulmamış olursunuz.
- * Yıldırım hiçbir zaman iki defa aynı yere düşmez, zaten buna lüzum da yoktur.
- * Yürüyen bir hükümet sağlam bir saat gibidir, hiç durmaz. Durmuş bir saat ise günde iki defa doğrudur.
- * Sırtı yere gelmek, buna rağmen galip çıkmak, yalnız politikada mümkündür.

SİZİN İÇİN

YAŞASIN!

Teknik Üniversite Makine Fakültesi 1. sınıf öğrencileri Lineer Cebir dersindeydiler. Zil çalınca profesör, gelecek derste işlenecek konuyu tahtaya yazdı: Lineer Fonksiyonlar...

İkinci derse girenler, tahtadaki iki kelimedenden bir cümle meydana getirilmiş olduğunu gördüler: «Yaşasın tam bağımsız ve gerçekten Lineer Fonksiyonlar!»

Erol AKGÜLLÜ
Kocamustafapaşa
İSTANBUL

SORULUR MU?

Akşamcı, yeni evlenen tezgâh arkadaşına sormuş: — Nasılsın? Evlilikten memnun musun? Karınla dövüştüğün oluyor mu?

Beriki: — Ohooo, demiş, ara sıra barıştığım bile oluyor!

Mehmet CAN
Balcı köyü İlkokul Md.
İlgaz/Çankırı

VAY CANINA!

Adam akşamcı, kadın gezici... Biri meyhaneye uğramadan evine gelemiyor, diğeri komşu gezmesinden vakit bulup evine dönemiyor!

Tabii gelip de karısını bulamayınca beyin atıyor adamın! Zor bekliyor dönmeyi. Lâmi cimi yok, anasından doğduğuna pişman edecek karısını! Allah yarattı demeyecek. Gerçi her akşam aynı kararı verir ama, daha ilk tokatta karısının yalvarmalarına dayanamaz, yelkenleri suya indirir.

Yine bir akşam dönüşü bakar ki, kadın yok. Başlar kurmaya... Hele bir gelsin, eşek sudan gelinceye kadar basacak sopayı!

Derken gelir kadın. Akşamcı sallanarak kalkar, hal hatır sormadan okkalı bir yumruk atar! Kadınıncağın yere düşmesiyle ölmesi bir olur! Eğilir, nabzını dinler, sonra kendi kendine: — Tüh be, der, yine dövemedik kaltağı!

Mehmet CAN
Balcı köyü İlkokul Md.
İlgaz/Çankırı

Saat hırsızı!

SAAT SAĞLAM AMA...

Çok zamandır saatsizlik yüzünden namaz vaktini şaşırarak Dursun emmi, bir sabah erkenden kalkar, odasının duvarında sallanıp duran cep saatini aldığı gibi Denizli'nin yolunu tutar. Baba yadığı saati kendi deyimiyle «Tohturuna» göstermenin zamanı gelmiştir gayrı.

Buram buram Anadolu kokan duyu ve düşünceleri ile ilk gördüğü saatçi dükkânına girerek, cebinden çıkardığı bozuk saati ustaya uzatır.

Usta, mesleğinin erbabı kişi. Saati açar, bakar ki ölü bir karıncacık dişlerinin arasına sıkışmış, bu nedenle saat çalışmaz olmuş.

Merakla bekleyen Dursun emmiye saati uzatır, karıncayı işaret ederek: — Elbette çalışmaz, der. Bak...

Saatçinin sözlerinden «Bu artık hiç çalışmaz» anlamını çıkaran Dursun emmi: — Desene bunca yolu boşa tepmişiz, diye mırıldanır. Dimek saatta bi şey yok, makinisti vefat etmiş, ha!

Seval VURUCU
T.C. Ziraat Bankası
İZMİR

ALKOLÜN ZARARLARI

Çalıştığım köyde, alkollü içkilere karşı halkın büyük bir sevgisi vardır.

Evvelki sene birinci sınıfı okutuyordum. Bir gün öncesi idi. Yediden yetmişe herkesin içkiye düşkün olduğunu bildiğimden, öğrencilere rakı içmemelerini öğütledikten sonra bundan doğacak zararları bir bir anlatıp: — En iyisi, dedim, düğünde babalarınızın yanına hiç sokulmayacaksınız, söz mü?

Başladılar birer birer söz vermeye. Sıra, en sevimli ve çalışkan öğrencim Eşref'e gelmişti: — Haklısınız öğretmenim, diyerek ayağa kalktı. Bundan sonra babam verse bile rakı içmeyeceğimi!

Bayağı duygulanmıştım: — Aferin Eşref, dedim. Rakıdan daha güzel ve yararlı bir yiğit içecek varken, vücudumuzu neden alkollü öldürücü zehirine teslim edelim değil mi?

— Evet, dedi Eşref. Rakıya tövbe! Zaten şarapla birayı karışık içmek daha iyime gidiyordu!

Ahmet ÖZAL
Kemiklidere köyü Öğ.
Saruhanlı/MANİSA

— Vallahi ördek avına gidiyoruz... Sen ördek olsan, bunun gençliğine, güzelliğine vurulmaz mısın karıcığım?..

MÜFETTİŞ GELİNCE...

Okulumuzun o yıl teftiş senesiydi. Koridorlarda müfettişler kol geziyorlardı. Öğretmenlerimizin ders işlerken akıllarının, fikirlerinin kapıda olduğunu sezinliyorduk.

O ders, Biyoloji öğretmenimiz sınıfa rengi daha bir uçuk girdi:

— Çocuklar bu ders sınıfımıza müfettiş beyin geleceğini öğrendim. Biriniz gitsin çabucak laboratuardan konumuzla ilgili şemaları getirsin, dedi.

Ne var ki şema getirmeye giden arkadaşımız, dakikalar geçtikçe gecikiyor, o geciktikçe öğretmenimizin huzursuzluğu artıyordu.

— Ya müfettiş şimdi geliverirse, sınıfı saymaya kalkarsa ne cevap veririm ben yahu? diyordu.

Onbeş dakika kadar sonra sınıfın kapısı vuruldu. Gelenin arkadaşımız olduğundan emin olan öğretmenimiz, sıtma görmemiş sesile haykırdı: — Gel eşek!..

Kapıdan içeriye koltuğunun altında çantayla, allak bullak olmuş suratlı müfettişin girdiğini gören Biyoloji öğretmenimiz oracığa yığılıverdi...

Ali Efendi GÖZÜTOK
Abidinpaşa Şadırvan Sk.
No. 236/6, Ankara

COĞRAFYADA...

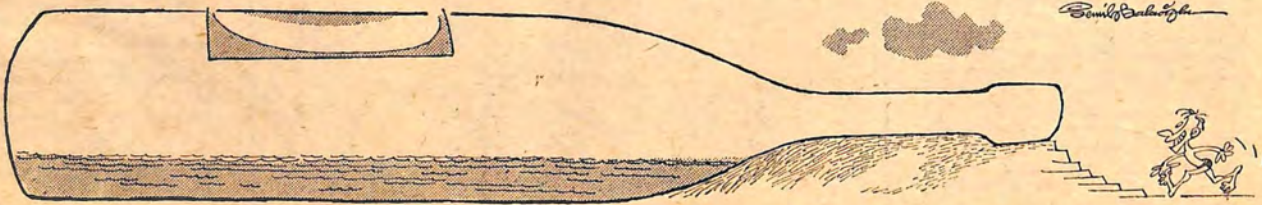
Yıl, 1968... Isparta Lisesinin 1-K sınıfındayken, coğrafya öğretmenini İsmail Yılmaz, Saadet isimli bir kız arkadaşımıza sormuştu: — Yeryüzüne yağın yağmurlar ve karlar nereye gider?

Yerinden kalkıp cevap vermişti Saadet: — Devlet Su İşlerine hocam...

Ömer ÖZÜTEMİZ
Artvin Lisesi 4-A
ARTVİN

***

* SİZİN İÇİN sayfasında yayımlanacak her anı veya fıkra karşılığının bir aylık AKBABA aboneli olacağını açıklar, espi dolu yazılarınızı bekleriz sevgili okurlarımız.

Kapalı yüzme havuzu!

N'olmuş bizim hâlimize

MUZAFFER İZGÜ

ZATEN ben sezinliyordum... Bizim ufaklıklar bir kaç gündür mahallenin ufaklıklarıyla bir araya geliyorlar, ne topaç çeviriyorlardı, ne çelik çomak oynuyorlardı. Boyuna fısıfısıf bir şeyler konuşuyorlar, aralarından başkanlar, şunlar bunlar seçiyorlardı.

Çektim bizim on yaşındaki oğlanı bir tarafa:

— Hayrola oğlum, böyle tüm sokak arkadaşları bir araya gelip fısıfısıf konuşduğunuzda göre bir şeyler olmalı?

— Yok, dedi, hiçbir şey yok!
— Sakın mahallenin çöçüsüne kızıp ona bir şeyler yapmayasınız?

Çünkü biliyordum, bir keresinde mahallenin bakkalı Mustafendi'ye kızışmışlardı da, adama inat olsun diye, her gece dükkânına bir sandık dolusu diri fare boşaltmışlardı. Sonra, bilmem hangi sinemada filmi yarım göstermişlerdi de, bizim veletler öteki hafta ellerinde birer kargı ve birer naylon torba ince kırmızı biberle sinemaya gittimşiler, film başlar başlamaz etrafa biberleri üflülerek, tüm milleti boğmacaya tutulmuş gibi öksürtmüşlerdi. Sonra, bir defasında da neden bilinmez, posta-cıya kızışmışlar, tüm kapı numaralarını, onunkini ona, bununkini buna değiştirmişler, zavalı adamcağız e-lindeki sekiz on mektubu mahallede dağıtmaya dek akla kararı seçmiş-ti.

Oğlan:
— Yok bir şey babacığım, deyin-ce içime biraz sular serpildi...

Ama iki gün sonra eve geldiğim-de, baktım üç çocuğumun çalışma odasından bir ağıt korusu. Nasıl ağ-lıyorlar, sanki dersiniz ben ölmü-şüm...

— Hayrola hanım? dedim.

Karım sinirli sinirli konuştu:

— Tam saat onikiden beri böyle. Üstelik ağıtlarının hızı azalacağına, daha da fazlalaşıyor.

— Dertleri neymiş?

— Bilmem, geç de konuşt...

İçeriye girdim. Her biri bir koltu-ğun üzerine oturmuş, ver ediyorlar feryadı figanı.

— Hayrola çocuklar ne var?

Büyük oğlum:

— Bırak baba bizi kendi hâlimize, ağlayacağız, dedi.

— Niye, okulda bir şey mi oldu?

— Hayır, boykottayız.

— Anlamadım?

— Ağlama boykotundayız...

Sonra, ağıtını bir tempo daha ar-tırarak, bana duvardaki bir kâğıdı gösterdi.

«AĞLAMA KOMİTESİNİN KARA-RIDIR. Tüm çocuklar, şu tarihten itibaren başlayarak, tam üç gün ağ-layacaklar, gündüzleri de, mahalle-nin veya sokağın, Mahalle Boykot Komitesinin uygun göreceği bir yer-de topluca ağlayacaklardır. Evlerde-ki ağıt boykotunun temposu, toplu-ca ağıt temposundan daha hızlı ola-cak, ağlaması kesilen üyeler, şayet evlerinde kardeşleri varsa, ağlamak için kendilerine bir yumruk atılma-sını isteyecekler, böylece ağlayacak-lardır. Şayet bu da ağlamaları için yeterli görülmezse, o zaman daha önceleri başlarından geçmiş üzücü bir olayı hatırlayarak ağlamaya ça-lı-şacaklardır. Örneğin, bu, bir yıl ö-nce yemmiş bir anne dayağı olabilir, veya beş yıl önce yemmiş bir baba dayağı olabilir...

Üyelerimiz, kendilerini teskine ge-len hiçbir ebeveynlerini dinlemeye-rek ve de hiçbir zaman ağıt tempo-

larını bozmayarak üç gün ağlama boykotuna devam edeceklerdir. Ağ-lamaktan usanan üyelerimiz, ağıta benzer sesler çıkararak ağlamalarına devam edebilirler... Boykotumuzun başarısı, sayın üyelerimizin ağıt ş-tahlarına bağlı olduğundan, bu ş-ta-hı kabartmak için gerekli olan her şey yapılacaktır.»

Bağırışım bu yazıyı okuduktan sonra:

— Ulan kesin beel!

Ühüü, seni dinleyen kim, ben böy-le bağırıldım diye ağıt hızını bir ton daha artırdılar. Hele o üç yaşındaki kızım, ona ne demeli, bir ağlıyor, bir ağlıyor ki, derşiniz elinden en sevdiği oyuncacığını almışlar... Yedi yaşındaki oğlum, dersiniz ağlamıyor, uyluyor. Beş yaşındaki de böyle çir-kin ağlıyor ki, ağlama değil, sanki tavuk boğazlanması...

Baktım zorlukla olmayacak, sor-dum:

— Pekiyi oğlum, niçin ağlıyorsu-nuz?

Büyük oğlum:

— Sizler için, dedi.

— Anlamadım...

— Büyüklerimizin haline ağlıyo-ruz...

— N'olmuş bizim hâlimize?

Cevap, daha hızlı bir ağlama tem-posu oldu... Şeytan dedi, giriş şun-lara, çek her birine bir tokat, ke-rataların Allah'tan istedikleri o za-ten. Vur tokadı, ondan sonra başla-sınlar böğürmeye...

Dışarı çıktım:

— Hanım ne yapacağız?

— Ne yapacağız var mı? Aç da pencereyi kulak ver şu mahalleyle...

Açtım pencereyi, mahalle değil,

sanki ana sağlık istasyonu, her ev-den velet sesleri...

— Sen şükret, dedi karım, bere-ket bizimkiler ellerine boru kâğıt-lar alıp öyle ağlamıyorlar. Bitişikte-kiler, dördü de ellerine birer kâğıt-tan huni almışlar, onların içine ağ-lıyorlar...

— Ama ağlamalarına hiçbir sebep yok!

— Gel de sen bunlara onu anlat... Neler demiyorlar neler, zam diyor-lar, vergiler diyorlar, kanunlar bir uygulamamp, bir geri alınıyor diyor-lar...

— Bak sen keratalara... Pekiyi, büyüklerin haline ağlamakla, onları düzeltilecekler miymiş?

— Ne bileyim ben, şoför boykotu dediler, yok öğrenci boykotu dediler, öğretmen boykotu dediler...

— Demek şimdi de çocuklar boy-kotu?... Hey Yârabim, haydi hay-di, şu yemeği hazırla da, bari yemek yerken susarlar...

Güldü karım:

— Ne yemeği, tuvalette bile ağ-lıyorlar, dedi.

— Vay başımıza gelen!...

Karım sofrayı hazırladı, oda kapı-larını açıp seslendim:

— Kesin de ağlamayı, sofraya otu-run!

Ellerini ağlaya ağlaya yıkadılar, sofraya ağlaya ağlaya oturdular.

— Ulan susun da dolmalarınızı yil-yin keratalar!...

Dolmaları çatallarında, gözleri su-lu, basıyorlar ağıt. Lokmasını yu-tan, başlıyor yine kaldığı yerden na-kerata.

— Ulan oğlum, genzinize falan ka-çacak!...

— Bööööö!...

— Aaa, vallahi yenmez böyle ye-mek be!...

Sinirle, bir ikisinin üzerine yürü-yecektim ki, karım kolumdan ya-kaladı. O sırada büyük oğlum re-dese beğenirsiniz:

— Vur baba vur, söyle bir tane bana okkalı vur ki, yemek yerken ağlamakta zorluk çekiyorum, iyice ağlayayım...

— Hanım çattık, deli olacağım ha!

— Canım, öteki babaların camı

yok mu, baksana!...

Baktım, bizim komşunun dokuz yaşındaki oğlu, böğüre böğüre bizim camlı kapıda. Sinirlenmişim, fırlayı-verdim:

— Ne var ulan Recai? dedim.

Ağlayarak:

— Hiç, boykot komitesi beni kontrol seçti de, sizin çocukların ağ-layıp ağlamadıklarını kontrol etme-ye geldim, dedi.

Çaptım kapıyı suratına:

— Ağlıyorlar işte, nah bak ağ-lıyorlar!... diye bağırıldım.

Çocuk ağlayarak kapıdan bağır-dı:

— Veyssel amca, sakın boykotu kı-rıcı bir hareket yapma ha!...

Elime geçse velet, boykotu kırmak değil a, bacaklarını kıracağım...

Meyvalarını yerken bile ağladılar. Anneleri kestane pişirirken bile ağ-ladılar... Elimdeki gazetenin bir ha-berini tam üç defa okudum, yine de anlayamadım... Sinirinden ola-cak, başladım ben de ağlamaya... İşte o anda büyük oğlumun bir sözü beni çileden çıkardı:

— Baba, yarın komitedeki arka-daşlara önereceğim, diyeceğim ki, benim babam da gece yarısından sonra boykota katıldı, babama bir şilt verin diyeceğim...

Yapıştırdım tokadı suratına...

— Çok iyi yaptın, dedi annesi a-laylı alaylı!... Belki biraz sonra ken-diliğinden susardı, şimdi artik hiç susmaz...

Gerçekten, bilmem en büyükleri olduğu için, bilmem tokadın etki-siyle, velet gece yarısına dek ağ-la-dı, sonra da ağlaya ağlaya uyudu...

Sabah gözümü açtığımda, evde a-ğıt falan yoktu. Karıma:

— Oh oh, çok şükür boykotları bitti galiba? dedim.

— Hah, bitmiş, dedi, aç da şu pen-cereyi karşıdaki arsaya bak!...

Daha pencereye yaklaşıırken duy-dum bas bariton konseri... Belki el-li çocuk, aynı baykuş yavruları gi-bi ağızlarını havaya açmışlar, ver e-diyorlardı ağıt!... Deli olacağım, ba-ğırıldım pencereden:

— Ulan n'olmuş bizim hâlimize?

Karşı pencereden Salih bey, ka-ş-alarını çatarak:

— Kes be sesini, dedi, zaten gece-den beri kafamız kazan oldu, şimdi sen böyle söyleyince seslerinin hızı-nı bir kat daha artıracaklar!...

Gerçekten artırdılar keratalar...

Biz analar babalar tam üç gün bu ağıt lâfını konuştuk... Aradık tara-dık, hâlimize ağlanacak bir taraf gö-remedik. Ama, bizim veletlerin boy-kot komitesi, ağıtın üçüncü gününün sonunda bir bildiri yayınladı:

«Şayet analarımız babalarımız hal-lerini düzeltmezlerse, bu sefer şil-resiz olarak ağıt boykotuna gidece-ğiz. Haberiniz ola!...»

Yahu Allah aşkına n'olmuş bizim hâlimize?

Muzaffer İZGÜ

Üniversite olayları uzuyor. — Gazeteler —

FAVORİ!

Sağolsun Vatan, Millet!

Sıkı sıkı ağızda kalmayacak dişimiz,
İki adım ileri, bir geri gid'şimiz,
Biz «Sayın Vatandaş» ız vergi vermek işimiz
Bu gidişle vergiye tâbi olur çişimiz!

Vergilere bereket,
Vergi zama vurmaz ket,
Piyasada hareket,
Sağolsun vatan, millet!

Dinleyiver refahı siyasinin ağzından,
Memleket kalkınıyor, değilmiş hiç de zindan,
Vergiler alınacak suyundan, azığından,
Köftecide yediğin fasulye piyazından...

Nerde balık, nerde et?
Medet Allah'ım medet,
Bu haline dua et,
Sağolsun vatan, millet!

Vergi var sağa baksan, vergi var sola baksan;
Vergilidir kaç defa nefes alsan, bıraksan,
Vergi alırlar mumdan, tutsan derdine yaksan...
Her şeyimiz tamam da vergiler değil noksan!

Maaşımıza rahmet,
Vergiler bize kısmet,
Ne saadet, saadet...
Sağolsun vatan, millet!

Vergi icat edende akıl Tanrı vergisi,
Kutsal vatan sathımız oldu vergi sergisi,
Vergiyle kalkınırız, boş lâf artık gerisi,
Kuzu kuzu verelim biz «İşletme Vergisi»...

Haklısın evet, sepet,
Birazcık daha sabret,
İşletildik nihayet...
Sağolsun vatan, millet!

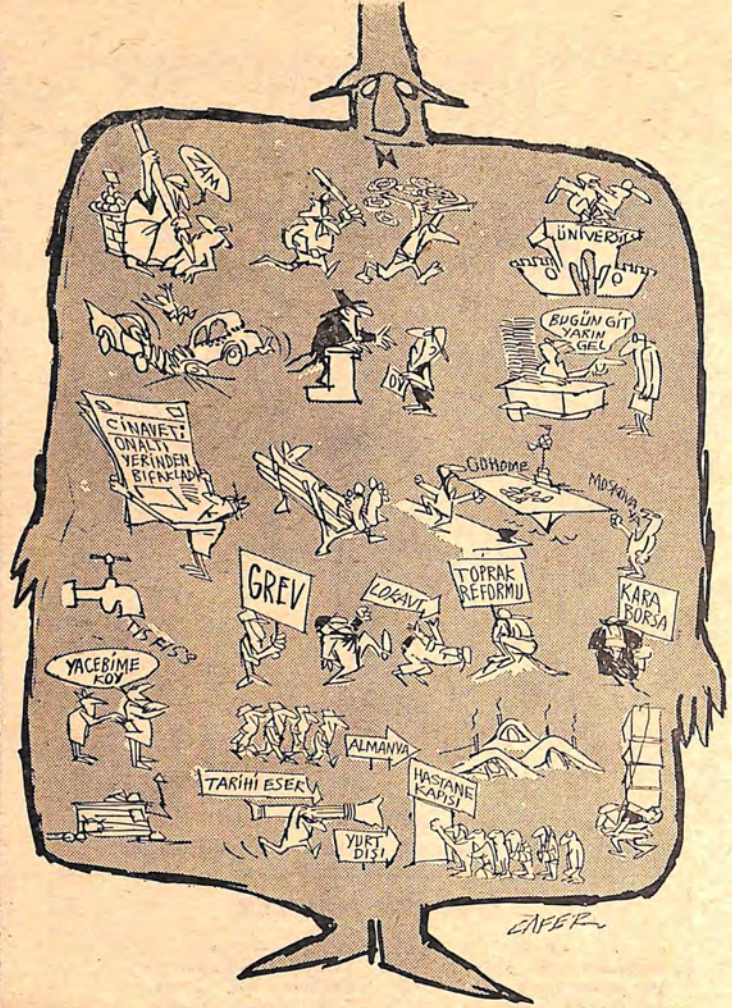
Kırk kuruşluk vergi var, her Toto kuponundan,
Delinmiş pabucundan, yırtık pırtık donundan,
Bütçemiz denkleşecek yüzdelerin onundan,
Vergi alınacaktır can çıkarken burnundan...

Ödemeğe devam et,
Olur bu kadar zahmet,
Sabrın sonu selâmet,
Sağolsun vatan, millet!

Hani vaadedilen nurlu ufuklar nerde?
Vergilerle, zamlarla başım giriyor derde,
Lâkin göğüs gererim vatandaşlık var serde,
Tüm dargelirlilerin dertleri Mukadder'de...

Bize en son müürvvet:
Gözyaşı, çiçek, buket,
Selviliğe hareket,
Sağolsun vatan, millet!

Mukadder ÖZAKMAN

POLİTİKACILAR YAŞADIKÇA!

Tükenmeyen ne kaldı ?

1970'in son konuşmasını yapan İn-
önü, toplum olaylarını özetledikten
sonra şu teşhisi koymuş:
«İktidar tükenmiştir!»
Günün birinde zaten olacağı buy-
du Paşam.
Biliyorsunuz, geçtiğimiz yıl, bir
harcama yılı oldu bizim için.
Enflasyon derken, devalüasyon
derken, para tükenmişti.
Hiçbir şeyin eksikliğini duymaya-

cağız derken, margarin tükenmişti.
Kıtlık çekmeyeceğiz derken, ök-
meklik buğdayımız tükenmişti.
Oto yedek parçaları tükenmişti.
Likit gaz stoklarımız tükenmişti.
Ham madde tükenmişti, işlenmiş
madde tükenmişti.
Kala kala bir iktidarımız kalmış-
tı elde, onu da tüketiverdik 365 gün-
de!

Berberde

Semtın biricik berberinin içi a-
na baba günü. Müşterilerden kimi
kendı aralarında konuşuyor, kimi
günlük olayları birbirine anlatıyor,
kimisi de gazetesini okuyor. Dükkân-
da tek başına kalan Ali Keskinus-
tura ise, traş ettiği müşterisinden
çoktandır çektiği mide rahatsızlığı
için ilaç tārifi alıyor.

— Sende gastrit var, diyor traş
olan adam. Süt var ya süt, bu has-
talığın tek ilacı odur. Fakat sütü
aldığın gibi içmeyeceksin.

Ve içine neler katacağını anlatı-
yor. İkiyüzelli gram sütünü içine bir
kaşık bal, biraz tarçın koyacak, iy-
ce kaynatıktan sonra biraz bekle-
tecek, daha sonra içine bir tutam
nişasta katacak falan.

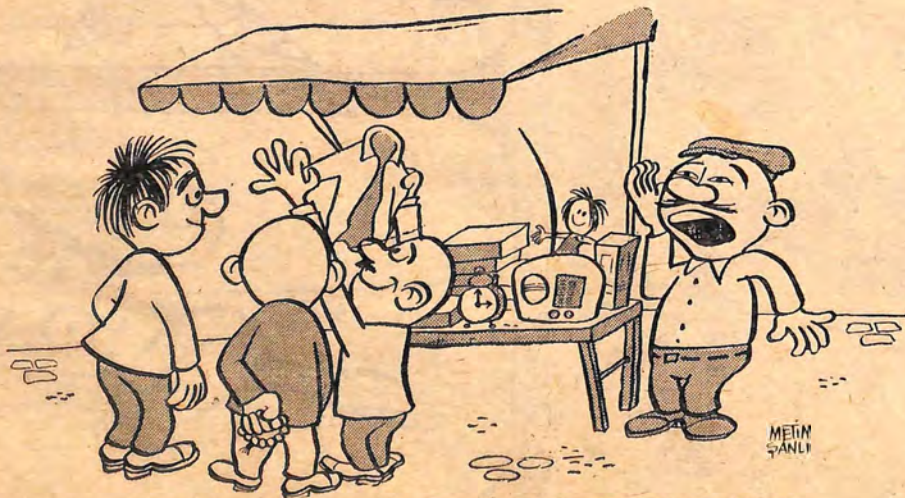
Sıra bekleyen müşterilerden biri
de, aldığı ekmeğin içinden neler çık-
tığını anlatıyordu. Kıbrıt çöptünden,
hamam böceğine kadar çıkmayan
kalmamıştı. Arkadan gelen sesler-
le döndü, kibar, Rumeli şivesiyle
sordu:

— Siz de midenizden mi şikâyet-
çisiniz?

— Evet, dedi adam.

— A birader, dedi berber, Kıbrıt
çöpü, hamam böceği ilaç olur mu?
— Yok canım, diye cevap verdi
berber. Ekmek olur!

Gümrük depoları yandı. — Gazeteler —

— Gümrükten kaçırılan, pardon.. yangından kurtarılan mallar bunlaaar!..

— Rica ederim girmeyin, çıplağım...
— Zararı yok şekerim... Ben de çıplağım!..

MODERN MÂNİLER

— 1 —
«A benim zamlı yârim
Her zaman gamlı yârim
Aşk devalüsyonuna mı uğradın
Sana ne oldu yârim?...»
— 2 —
«Küp içinde unum var
Allahtan umudum var
Kalmadı yurttta hiç iş!
Almanya'ya yolum var...

— 3 —
«Ateşim var, külüm yok
Cüzdanım boş, param yok
Zam yağmuru yağalı
İslanmadık yerim yok!...»
— 4 —
«Ak üzümün salkımı
Kim düşürdü paramı
Çabuk bir çare bulun
Kaybediyom aklımı...

— Bozbeylî'nin DP'si, AP'nin aleyhine geliyor. —

— 1971 erkek modası: Saçlar daha uzayacak, kemerler süslenicek, ayakkabıların topuğu kalın olacak. —

— Kız iseniz soyunun, erkekseniz dilinizi çıkarın yeter!..

MODERN MÂNİLER

— 5 —

«Dağlarda binbir çiçek
Artık çile bitecek
Bir çeyme yaptıracağım
İstanbullular içecek...

— 6 —

«Bülbülüm güle karşı
Gözyaşım sele karşı
Dut yemiş bülbül ölüm
Şu vergilere karşı...

— 7 —

«Çim çim çukurda mısın
Geçim darlığında mısın
Herkes Münih'e gitti
Sen hâlâ burada mısın?

— 8 —

«Gül açılır yaz olur
Az gelişmiş, kaz olur
Sakin afyon ekmeğin
Sam Amca'mız bozulur...

Erhan TİĞLİ

Yazılı

ŞAIR İYİ GİYİNME Lİ

KENAN AKINCI

NEDİR ğlum bu senin kılığın? Ben o u bunu bilmem. Şair a-damın fiyakası yerinde olacak. Filozofla ş.iri karıştırmayacaksın. Şöyle son moda giyineceksin. Giyi-minde bir kaç ufak tefek özellik bu-lunacak t.bil. Ha, bak öbür özellik-lerin tamam: Saç sakal... Süzgün gözler, baygın bakışlar... Hepsi iyi. Lâkin giyimini düzelt. Genç kızların tasarladığı şair böyle olacak.

Bizim başımızdan da geçti yav-rum. Biz de sıkı şairdik bir zaman-lar. Nerde o günler?... Hey gidi hey...

Okul tatil... Ben köye gitmiyorum tatillerde, inşaatta falan çalışıyorum. Gitsem ne olacak zaten? Babam kö-yün sıgırtmacı. Çok çok, ona yar-dım ederim, ya da birine çırak çö-ban girerim.

Kaldığım ilçede bir gazete çıkı-yor: «En Doğru Yol» diye. «Doğru Yol» koyacakmış patron adını ama, o isimde başka bir gazete varmış, o yüzden «En Doğru Yol» koymak zorunda kalmış.

İdarehane olarak kullandığımız yerde bir kaç iş daha idare edill-yor: Fotoğrafçılık, kitap-kırtasiye a-lışverişi, kiralık kitap gibi...

Ben gündüzleri inşaatta çalışıyo-rum, geceleri de fotoğrafhanede bir şeyler yapıyorum. Bazen yağmur ya-ğıyor; gündüz de bu işte çalıştığım oluyor.

Yaş, daha onaltı-onyed i o zaman-lar. Ama, kafa zehir gib i! Bir şiir-ler yazıyorum... Kimbilir kaç pen-cere kuşu genç kız, o tül perdeler arkasında benim için gözyaşı dök-müş, beni hayal ederek yanıp tutuş-muştur...

Alev gibi mısralar:

Seni aradım yıllardır
İlle bunda bir iş vardır
Bekliyorum

Çıkacaksın karşıma
Senin aradığın benim
Benim aradığım da sen
Ey meçhul sevgili
Ne olur gelsen...

Gazetenin her sayısında bu meç-hul sevgiliye veriştiyorum gitsin.

Meğer, ortaokul öğrencisi yeni ye-tişme bir genç kız, kendini bu meç-hul sevgili olarak kabul etmemiş mil... Bir haftadır gelip gelip beni sorarmış.

Yağmur yağmıştı o gün. İnşaatta-ki arkadaşlardan Temel diye bir oğ-lan var, Karadenizli. Onunla birlik-te fotoğrafhaneye geldik.

Temel çok güzel giyinir. Bütün kazandığını giyime harcar. Benimse o tarakta hiç mi hiç bezim yok. O konuda tartışma yaptıklarımıza: «Kafam omuzlarımın üstünde ya...» diyorum. «Elbise dediğin, giydiğim zaman bana ne ekler; çıkardığım za-man benden ne alır kı?» Kendimce büyük saydığım daha birtakım söz-ler etmeye çalışıyorum.

Patron:

Şemsettin, bak içinde bir kaç film var. Şunları banyo ediver, de-di.

Girdim karanlık odaya, çalışmaya başladım.

Aradan çok geçmedi, dışardan sesler geldi. Kulak verdim:

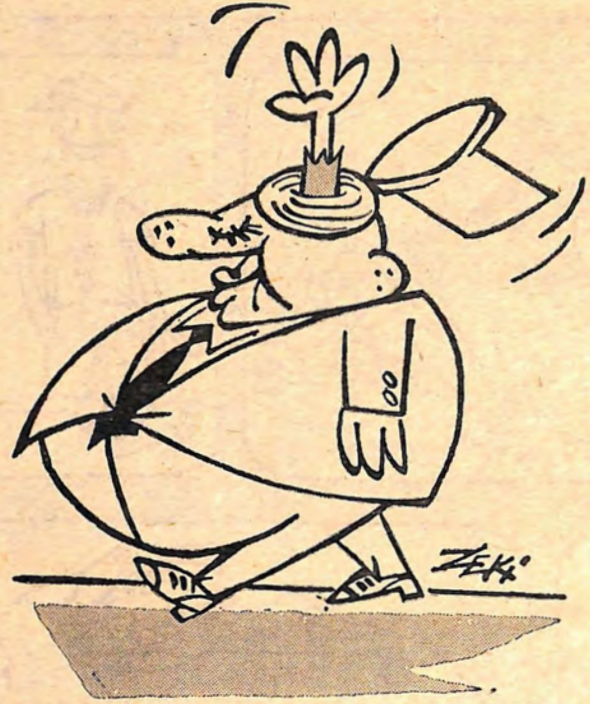
— Şemsettin bey burada mı? di-ye sordu bir ses.

Tamam! O kızın sesi olacak bul Kalbim hemen dördüncü vites, tam gaz... Daracık karanlık odada sesi duyuluyor gibi.

Bundan sonra patronun, Şemset-tin'in sonundaki bey sözünü yadı-rayan sesi duyuldu:

— Şemsettin bey mi? Ha... şey... İçerde Şemsettin bey!

Beni çağırırken de sesindeki ya-dırgayan anlam, alaya dönüştüştü!

— Suya zam yapıldı. —

— Şemsettin bey, bir dakika gelir misiniz!..

Palas pandıras çıktım. Üstümde, her zaman ellerimi kurduğum kir-li bir gömlek var. Tabettığım fotoğ-rafları sile sile, hipostüfit pantalo-numun dizlerini açmış. Hoş, kirecin yanında pek göze çarptığı da söyle-nemez bu deliklerin.

Patron:

— Şemsettin bey, hamfendi sizir-le tanışmak istiyorlardı da... dedi.

Hamfendi, arkamda başka birinin peydahlanmasını bekledi bir süre, fakat umutları boşa çıktı. Ben eli-mi uzatınca da acı gerçek kafasına dank etti: Aradığı şair Şemsettin maalesef bendim! El sıkışıp sözlüm-ona tanıştık. Aysel'miş adı.

Beni hiç gözü tutmamıştı Aysel'in. O başka taraflara kaçırıyor gözleri-ni, ben başka taraflara. Feci şekilde hayal kırıklığına uğradığı, beni ara-dığına da, arayacağına da bin kez pişman olduğu belli.

Gözleri, bizim iki dirhem bir çe-kirdek Temel'e takılınca yüzü aydın-landı birden:

— Siz bir şey yazmıyor musunuz gazeteye? dedi.

Temel kulaklarına kadar kızardı. Kekeleyerek:

— Yazayım, yazayım da ha bu patron basmayıl... dedi.

Kız ona da bir acayip baktı. Son-ra da Allahaismarladık bile deme-den çekip gitti.

Yâni ki şairlikte iyi giyinmek de şart. Yoksa kekliklerin konmaları-ya pırrr diye uçmaları bir olur.

Kenan AKINCI

— Mısır, Lübnan ve İran'lı artistler Türk filmcilerini birbirine kattı. —

— Ah Ümmi'ciğim, bir bilsen, ne filmler çeviriyoruz!..

Akbaba

Haftalık Siyasal Mizah Mecmuası

SAHİBİ :

Ergin Ortaç

Yazı işlerini fiilen idare eden:

Kadri Yurdatap

Sekreter: Selâmi M. Yurdatap

Dizildiği ve basıldığı yer:

Akbaba Matbaası

İDARE YERİ :

Divanyolu Klodfarer Caddesi,
No. 8 - 10, Daire: 3. İstanbul

Telefon : 22 18 11

İLAN FİATİ : Kapak içi, san-timi 25 lira, iç sayfalar 40 liradır.

— Kadınlar «genel af» için yürüyüş yaptı. —

PAZARTESİ :

Oyunlar sözlüğü

Gazetelerimizden biri, açtığı büyük yarışmayı sayfalarında günlerce ilân etti durdu: Liseler arası Halk Oyunları Yarışması...

Niyet güzel ama, o körpeçik çocuklar nelerin «Halk oyunları» kapsamına girdiğini nasıl anlar? Halkın merak gösterdiği oyunların sayısı saymakla bitmez.

Yarışmacılara yardım amacıyla, ismi çok duyulan bir kaçının nasıl oynandığını açıkla-yıverelim:

1 — Şans oyunları:

Bu oyun tek kişiyle oynanabileceği gibi, çok kişiyle de oynanır. Hattâ oyuncu yerine piyango bileti, gazoz şişesi, toto kuponu gibi bazı cisimleri karşısına alanlar da vardır. Oyun kurallarına göre ya kılıç çekilir, ya zar atılır, sonunda oynayan temizlenir, oynatan kazanır!

2 — Harb oyunları:

Halkın en büyük eğlencesi olan bu oyunlar için en müsait yer, futbol sahalarıyla, okul sıralarıdır.

İlkinde, 22 kişinin bir top uğruna giriştiği mücadeleye zamanla halk da katılır, şişe, taş, tekme, tokat yağmuru arasında birer birer herkes sıvışır, arada hakemler kahr!

Diğeri ise bilindiği üzere futbol topuyla değil, öğrenci kurşunu, polis copuyla oynanır. Yıllardır seyrettiğimiz bu oyunun inceliklerini bilmeyen kaldı mı?

3 — Halk oyunları:

«İâdes»i andıran bir oyundur bu. Seçmen ile seçilen arasında oynanır. Bir taraf «Refah» vaadettikçe oy alır; diğer taraf oy verdikçe sıkıntıda kalır! Böylece uzar gider oyun.

Yarışmaya katılacak olan genç liseliler, bu oyunlarda bakalım babaları, ağabeyleri kadar başarı gösterebilecekler mi.

SALI :

Ne bekliyorduk?

1971 Ocağı bitti, bitecek. Hâlâ yılbaşı gecesinin dedikodusuyla uğraşıyoruz. Hangi gazetenin magazin sayfasını açsanız, o gece yenilenden içilenden, yapılandan edilenden bir kaç olay fısıldayıveriyor kulağınıza:

«Muzaffer hanım 1971'e ıslak girdi.»

«İçkiyi fazla kaçıran Safinaz hanım yeni yıla çıplak girdi.»

«Anahtarını kaybeden bayan şarkıcı, 1971'e sokakta girdi.»

Eee, ne olmalıydı yanı?

Hep 1970'in marifeti bunlar! Zam, vergi; vergi, zam, son kuruşumuza kadar aldı; millet o şaşkınlıkla 71'e anadan doğma daldı!

ÇARŞAMBA :

Direnişe devam!

Teknik elemanların yurt çapındaki genel direnişine, bizim İstanbul Belediyesinin mimar ve mühendislerinin de katıldığını belirten gazete, bir de fotoğraf koymuş. Her masada bir eleman ve önünde çay, ya da kahve fincanı... Mesaiye zamanında geliyorlarmış da, bütün günü oturup çay kahve içmekle geçiriyorlarmış.

Hani konuyu şaka tarafından alırsak ele, direnişten en karlı çıkacak olan bizleriz gene.

Zira adı geçen elemanların mesai saatleri eskiden de aynı şekilde geçiyordu. Üstelik çayı, kahveyi vatandaşın içiyordu.

YEDİ
GÜN

PERŞEMBE :

Biraz anlayışlı olalım

Başbakanın İstanbul'a gelişi sırasında AP'lilerle yaptığı toplantı, «Parkotel'deki gizli toplantı» başlığı altında tefrika eden gazete, «Demirel'e ter döktüren sual yağmuru başladı» diyerek devam ediyor:

Sual: «Fakir fukaranın kullandığı gaza neden en çok zam yapıldı?»

Demirel'in cevabı şöyle: «Türkiye'de altı yıllık iktidara sahip olmak kolay iş değildir.»

Sual: «Gözümle gördüm, milletvekilleri ve senatörler, Bakanlarla iş takip ediyorlar.»

Başbakan cevap veriyor: «Aleyhimize yapılan propaganlara kendinizi kaptırmayınız.»

Sual: «Ölenler bizim evlatlarımız. Kadın-

larımız pahalılıktan şikâyet ediyor. Memuru kendimize düşman ettik.»

Ve Başbakan cevap veriyor: «Pahalılık yoktur. Bu, zaruri bir fiyat artışıdır.»

Eee, ne varmış bu konuşmada?

Gazeteye bakersanız, suallerle cevaplar birbirini tutmuyormuş.

Devlet adamlarının konuşmalarına bir türlü alışamadık gitti.

«Gaza neden zam yapıldı?» dendiğinde, «Şu nedenle gaza zam yaptık» dese, olur ama, sıradan bir vatandaşla Başbakan konuşmasının arasında fark olmaz. Ne diyor? «Türkiye'de altı yıllık iktidara sahip olmak kolay iş değildir.» Anlayış gösterelim lütfen... Altı yıl, kendine yöneltilen her soruya, soruyla ilgili olmayan cevaplar bulmak, bir Başbakan için hiç de mümkün değildir. Bu tarafını takdirle analım bârf.

CUMA :

Şükür ki, değil!

Bir haber de, Van'dan:

«Bir zamanlar hamallık yaparken, ressam oldu.»

Aman birader, bırakın garibi kendi haline. Ya bir zamanlar çobanlık yapma fırsatı geçseydi eline?...

Hiç yoktan bir Başbakan adayı daha çı-kardı başımıza!

CUMARTESİ :

Ne yapsak acaba?

Mevlânâ'yı anma törenleri, Konya'ya tam 14 milyon lira kazandırmış.

Çok çok, on günün bıraktığı kâra bakın. Ne dersiniz?

Yatırımlara devam mı etsek, yoksa plânı programı boşlayıp milletçe döne döne «Hü» mu çeksek?

PAZAR :

Uyarı

Direnışteki teknik elemanlar halkı uyarıyor: «Zaman zaman İstanbul'un elektriğini keseceğiz.»

Düpedüz «blöf» derler buna... Çocuklar bile kanmaz!

Zira bu şehrin elektriği hiçbir zaman yanmaz!

İETT. böyle bir fırsatı verir mi size?

Vedat SAYGEL

İnönü, «Olaylar çabuk yatıştırılır» dedi. — Gazeteler —

İnönü — Bu işler bizim için çocuk oyuncağı Demirel!..

SUALI SUALP

EDEBİYAT HAKKINDA BİLGİNİZ YOKSA...

HER eline kalem alan kendini (Edip) veya (Edibe) zanneder... Aslında bu çok aşıdır. Çünkü her eline kalem alan tramvay biletcisi, tahsildar, muhasebeci gibi mesleklerden de olabilir... Neyse biz bunları bırakalım da, Edebiyat denen şeyin üzerine eğilelim...

Malûmunuz, (Nerden malûmunuz oluyor?) edebiyat başlıca Nazım ve Nesir olarak çok eskiden ikiye ayrılmıştır. Kim ayırırsa ayırırsın biz de bunun üzerinden konuşmaya mecburuz... Nazım, yani manzume denen şey birtakım lafları altalta dizip onları kulağa hoş getirmek için uğraşmaya denir... Meselâ:

«Dün pencereden dalgın ve
üzgün baktım...
Bu arada dalgınlıkla bir de
sigara yaktım...»

gibi. Veya:
«Nerde o eski sevgililer nerde?
Bizim evde eskiden pişirdi
pilâvla zerde...»

Görüyorsunuz ki kafiye uysun diye Nazım da ne uydurma şeyler oluyor...

Nazım bir kenara bırakalım da biz Edebiyatın en çok kullanılan tarafı olan Nesir'e dönelim... Biraz daha düşün, güzel...

Nesir, hikâye, roman, hâtıra, not, mektup gibi kısımlara ayrılmıştır. Fakat en önemlisi de romandır... Roman ise bir kaç türlü yazılır... Şimdi romanın kaç nevi olduğunu önünüze serelim, tabii misalleriyle...

ROMANTİK ROMAN :

Genç kadın artık onun kendisine bir daha dönmeyeceğini hissediyor ve elindeki mektubu hırsıyla yırtıp pencereden güvercinlere atıyordu... Yârabbi, neden neden yapmıştı İhsan ona bunu?... Altı aylık aşklarının böyle hüsrarla biteceğini bilse İhsan'a kendini teslim eder ve ona:

«— İhsan... İhsan sev beni, daha çok sev!» der miydi?...
Tabii demezdi... Ya ne derdi?... Sualler, sualler...

Birden Handan artık ölümün kendine tek kurtuluş çaresi olduğunu hissederek acele mantoğunu giydi ve Kurtuluş otobüsüne atladı... Nereye gidiyordu?... Ayakları onu İhsan'ın yazhane-sine doğru mu götürüyordu?... Ayaklarına baktı... Öyle bir durum yoktu... Birden gözlerinden boşanan yaşlar önünde oturan çıplak kafalı adamın saçsız başına damladı... Adam döndü... Bakıştılar... Kadın:

«— Oh, Tefik!...» dedi sadece...

Tabii gerisi romanda...

LİRİK ROMAN :

Nasıl denizlerin koyu yeşili göğün maviliğinden gelen füsunkâr hâreleniyorsa, içimde öyle karışık hisler belirliyordu ki... Tuzlu kumlara basan ayaklarım, ufuklardan beni çeken sihir, martıların kanadındaki tüy kadar hafif hislerle doluydum o gün... Bilmeyecek gibi gelen bu his daha otelin gri odasında başlamış, tropikal rüzgârın bir tül gibi her tarafımı saran okşayışıyla son bulmuştu... Bilinmeyen her şeyin peşinde miydim?... Duygularımın tüylerini ürperten sarhoşluğu daha ne kadar sürecekti?... (Yirmibeşinci sayfaya kadar böyle...)...

NERİMAN'ı bir otelde kalmaya ikna edinceye kadar dilimde tüy bitmişti... Namuslu kadındı... Tabii bana göre... Hiçbir erkekle otele gitmediğini söylüyordu. Belki de birkaç erkekle birlikte gitmişti... Neyse, Neriman o günkü ciddiyetine mi, yoksa yeni gömleğimin rengine mi tav olarak bilmiyorum, teklifini kabul etmiş ve bir arabaya atlayarak bir otelin önünde inmiştik... Arkadaşların tarifi ne göre son derece konforlu, medeni bir oteldi... Dışardan öyle görünüyordu... Neyse, Neriman'ın ürkek ürkek etrafına bakmasına aldırmayarak içeri girdik...

Resepsiyondaki adamı görünce şaşırıldım. Böyle otelde, böyle lâhmacuncu tipli resepsiyon memurunun bulunmaması lâzımdı... Neyse, belki adam tipine göre değildi...

Önce Neriman'a aç ayı gibi baktı, sonra bana:

«— Ne istiyorsun?» diye gayet nazıkçe sordu.

«— İki kişilik bir oda... Lütfen banyolu olsun.» dedim.

Adam, kirli parmağıyla kartotekse baktı:

«— Ön taraf dolu, arkada var, yüz lira da peşin!»

Fazla uzatmadan yüz lirayı verdim... Adam, paraya dik-katle baktı. Sonra kebapçı çırağı kıkıltılı bir oğlana:

«— Bunları 69'a çıkart» dedi...

Tuhaf değil mi, otelin içi de serindi... Merdivenleri çakarken oğlana:

«— Oğlum kaloriferler yanmıyor mu?» diye sordum.

«— Yanıyor» diye bir de yalan attı.

«Ulan, biz sıcakla soğuk arasındaki farkı anlamayacak kadar enayi miyiz?» diyecek oldum... Çocuğun ne kabahali var?... Sonra bir kere yüzlüğü kaptırmıştık... Ayrıca Neriman'ın kalçasındaki ben'i yakından görmek istiyordum. Neyse, tıknefes odaya geldik... Çocuk anahtarla kapıyı açtı, sonra durup suratıma baktı. «Gidebilirsin» dediğinde:

«— Bahşişi toslasana amca... Hem içerde neşeni bulacaksin, hem de kapık vermeyeceksin... Olur mu?...» demez mi... Çıkarıp eline bir beşlik verdim...

Odaya şöyle bir göz gezdirdiğimiz zaman donakaldık... Allah Allah... Bu oda, hiç de dışardan gayet lüks görünen otelin odası değildi... Acaba otelin içi eski de dışı mı yeniydi?... Döküntü bir karyola, pis bir lâvabo, eski bir gardrop, üstü sinek pislikli bir gece lâmbası... Hele yatak... Tanımadığım renkte çarşaf, pis bir battaniye... Ben Neriman'la bu yatakta mı yatacaktım?... Neriman gözlerini yatağa dikmiş bakıyordu... İlerde evlenecektik... Karım olacak bir kıızı veya kadını böyle bir yatakta yatırdıktan sonra onu temiz yatağa alıştırmak ne kadar zordu... Fakat hem yüzlük gitmişti, hem de durum icabı bu yatakta yatmamız şarttı... Şimdi aşkı filân unutmış, yatak hakkında konuşuyorduk... Acaba yatmasak da otursak, muhabbet etsek... İstikbalden konuşsak... Fakat ikide bir gözümüz yatağa ilisecek, sonra gene aşk pozisyonuna geçecektik... Bir yarım saat böyle münakaşa ettik... En nihayet aşağıya telefon edip temiz çarşaf getirmelerini söylemeye karar verdik... Telefonu açtım. Elimde kaldı. Çünkü teli kopuktu... Artık bu kadarı fazla deyip hırsıyla aşağıya indik... Neriman benden sinirliydi... Resepsiyonda jiletle tırnaklarını kesen herife:

«— Bana bakın, hem lüks tarife alıyorsunuz, hem de leş gibi çarşaf kullanıyor, bizi buz gibi odada yatırıyorsunuz!» diye bağırdı. Adam gayet lâkayt:

«— Size evlenme cüzdanı sorduk mu abla?...» diye cevap vermez mi?...

Bu kadarı da fazlaydı... Birden herifin gözünün üstüne yumruğu patlattım... Herif gidip ilerdeki kauçuk ağacının üstüne kapaklandı... Buna rağmen bir ışık kaldı... Aaa... nereden bittiği belli olmayan dört kişi üzerimize cullandılar... Bizi bir güzel benzetip kapı dışarı attılar... Şaka değil ha... Valla billâ... Hemen polise başvurup şikâyet etmemiz gerekirdi ama, rezalet çıkmasını ikimiz de istemediğimizden bu hevesten vazgeçtik ve bir mahallebicide çürük yerlerimize tentürdiyot sürerek bir daha üstünde «otel» yazılı bu gibi binalara girmemeye söz verdik...

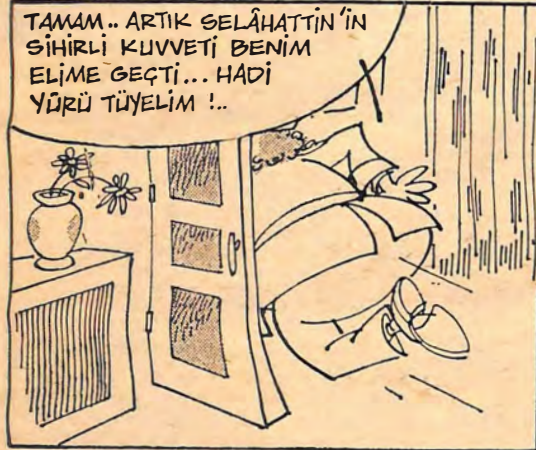
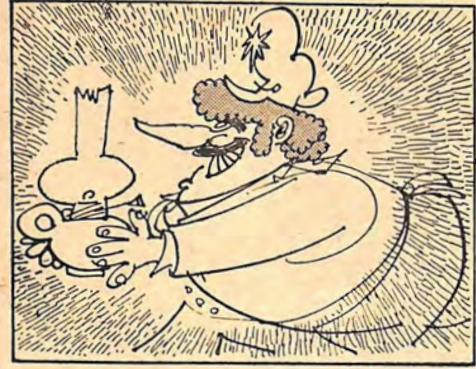

Selâhattin'in Lâmbası

Yazan:
SLAVİ SÜALP

Çizen:
SEMİH BALCIOĞLU

ŞEKERİ ÖRTA

Muzaffer İZGÜ

— 3 —

— Hıyar, dedi sesli sesli. Şu 'roy-numdaki bir 'amam olsun, evvelallah seni de kapımda it eder çağıstırırım... Bekle, seni köşkümde ahçı alırım, kahveci ıdırım diye bekle, seni sokak iti olarak alacağım. Git, bana bir sigara al, git bana bir kibrit al, git bana iki metre-don lüstüğü al...

Köşeyi dönünce aklına geldi. Zengin olduktan sonra öyle sigarayı paket paket almazdı ki, kiloyla, hem de gâvur sigarası, hani o kaval gibi sigaralardan...

— Ama, dedi yine sesli sesli, bu ocakçı denen ite bir iş bulurum köşkte, şöyle ağır bir iş. Kaloriferi yakıns pezemek... Hıh tamam kaloriferi yakıns...

Tenekeci dükkânının bu hırsla geçip gindince, tenekeci Mümin usta ardından bağırdı:

— Lan nereye Ârif onbaşı, çay bizim...

— Hı, dedi Ârif onbaşı...

— Hı ya, bir gün it gibi bi gamyonun altında çiyenecen ya, baahım nazaman. Bişe deel, herifin başını belâya sokan. Ne bilsin elin adamı senin böyle dalgın olduğunu...

Ârif onbaşı, çayı üzeri tenekeyle kaplanmış masanın üstüne bıraktı, şekerliği de yanına. Bakmadı bile Mümin ustanın suratına. Kahveye doğru yürüdü. Bağırdı Mümin usta ardından:

— Ulan bir daha ıslak şeker getir-me, para veriyoruk...

— İyi iyi, dedi Ârif onbaşı. Sonra, ona da kızdı içinden:

— Dur, dedi, dur... Sana bi iş bulacam köşkümde. Eşşek gibi çalışdıracam seni de... Dömbük, şekerli sulu getirmeyeymişim. Sanki içine atınca ıslanmayacak mı? Vereyim de sana köşkte kalayıcılık işini, yan o zaman Allahına gadar...

Terzi Rıza'nın çırağıyla karşılaştı: — Onbaşı Ârif, dedi çocuk dalga geçer gibi, ustaya bir çay söyledik, hemen yetiştirdi.

Cevap vermedi çocuğa... Başını bile sallamadı. Duymuştu işte, hepsi o kadar.

— Bana da bir su ha! diye bağırdı çocuk ardından.

İşte o zaman:

— Zıkkım iç, diye mırıldandı. Bu havada inek oğlu inek, den sanki sabah sabah balık yemiş, süt içmiş. Ekmek yedin mi baahım?... Dul garı büyümesi n'olacak, yayılmış bi ke-re anası...

Kahveye girince birini gördü. Çörekle çayını içiyordu. Pek dikkat etmedi adama, yanından geçti ocağın başına gitti. Ocakçı:

— Şu çay terzinin, şu da Kel Hayri'nin, dedi.

Çayları tepsiye yerleştirdi, şekerlikleri koydu. Ocakçı sordu:

— Âlem ne âlemde? dedi.

— Ne âlemi? diye sordu Ârif onbaşı.

— Senin şu şeyler canım...

— Tamam... Bu sefer tamam...

— Cart! dedi ocakçı... Lan kaç yaşında herifsin halen gâfan treleli. Adam olacağın da yok. Ekmek yiyoruk şurda oğlum ekmek, gözünü dört aç, sabahları erken gel. Eyi ki Helmi gelmedi... Amma bi daha derim ha, anam avradım olsun derim. Ben burda hem ocakçı, hem de ayakçı deelim. Bizim de galbimiz var, biz de insanık oğlum. Hem sen de vazgeç bu gafalardan...

Masada oturmakta olan adam:

16

ÇIKAN KISMIN ÖZETİ:

Adana'nın kenar bir semtinde, kahvenin birinde çalışan Ârif onbaşı, karısı Fidan, annesi ve yetişkin iki çocuğu ile, ortadan bölünmüş büyüğe bir odada yaşamaktadır.

Zengin olmanın hayalleri içinde uykusuz sabahı eden Ârif onbaşı; işine geç kalmış, bu yüzden de ocakçı ile münakaşa etmiştir.

Fazla ses çıkaramadığı ocakçıya için için kızmaktadır.

— Bir çay daha, dedi. Ârif onbaşı, onun önüne bir çay bıraktıktan sonra, teraziyi eline aldı. İkkin terzinin çayını bıraktı. Terzi:

— Onbaşı, bugün neşen yerinde galiba ha, dedi.

— Ne neşesi?

— Heeç, türkü söyleye söyleye geldin de... Çok yanık sesin var ha...

— Ulan ben ağzımı bile açmadım be, nereden uydurdun?

Güldü terzi, çırak suyu sordu, Ârif onbaşı kafasını salladı. Terzi:

— Bizim çıraktan bi suyu esirgeme, dedi.

Ârif onbaşı, dükkânın yanındaki çeşmeyi gösterdi:

— İçsin piç gurusu şuradan.

— Amma belki o Ârif onbaşısının elinden içmek isdiyor...

Yürüdü Ârif onbaşı Kel'in dükkânına... Ârif onbaşı nedense çok se-verdi bu Kel Hayri'yi. Kel Hayri, eski alır eski satardı. Dükkânı da çok zaman kapalı olurdu. Kapalı olduğu zamanlar mahallelere çıkar, eskileri toplar, sonra bunları dükkânına getirerek, deliklerini örer, yamalarını yamar, sonra da o üzerinde kılıç kabartması olan tarihi çok es-

ki ütüsüyle kılınc gibi bir ütü çek-kerdi. Mahsustan istirçe bezi (ü-ü) bezi kullanmaz, eski kumaş parladıkça sevinirdi. Müşterileri fakir insanlar, bazan köylüler, bazan da dükkâna girerken kendisini kimse-nin görmesini istemediği, sanki dükkânın içine top dalar gibi düşen az ücretli memurlardı. Ârif onbaşı, Kel'i sevdiği için inadına şekerliğin içine ocakçının görmez tarafından üç şeker koyar, Kel de bu şekerleri biriktirerek evdeki karısına götürürdü.

Ârif onbaşı dükkâna girdiğinde, Kel Hayri, tornistan yapılmış bir el-bisenin peto cebiyle (göğüs cebi) uğ-raşıyordu:

— Nasılsın gardaş? dedi Ârif onbaşı.

— Eyiylık be Hayri ağa...

Hiç kimseye yapmadığı bir şeyi daha yapardı Ârif onbaşı, Kel'e. Ce-binden sigarasını çıkarır, sanki çayın ikramiye kuponuymuş gibi bir de sigara uzatırdı Kel'e. Kel Hayri de bunu bildiği için her zaman çay söylediğinde canı, olasıya sigara iç-mek isterdi.

— Yak Hayri ağa...

— Yakak gardaş yakak... Eysin ya...

— Çok şükür...

— Bana dünyanın sonu berbat gı-bi geliyor... Neden dersin dibi gö-ründü artık... Nasıl akşam eyice bakdın mı o verdiğime?

— Bakdım...

— Sakın avrada filân göndermi-yeydin... Çünkü avrat milletine sır verdin mi, ser (baş) verdin demek-dir... Dört dene yıldızı gördün mü üzerinde?

— Gördüm...

— Sona o hacputu?... Dört yıldızın hemen altında bir hacput...

— Hacputtan şöyle bi cızık, ga-plı... Altında da mezer...

— Mezer ya... Davar gene geldi, yahu bizim ceketin içinde bi kâat o-lacaktı dedi, yok dedim, görmedim gardaş vallaha dedim...

— Amma çı-lattı, giymatlı bi evrakdı dedi. Niye, görsek vermez miylık gardaş, dedim.

— Herif sarı ha, belki dedesi falan Rumdur, kimbilir belki gâvur tohu-mundan... Heç belli olmaz...

— Bi çıksa Hayri ağa?

— Lan galbini geniş dut be, bu se-ferki tamam... Sen yeter ki eyi bi zaman ayarla, hemen gedek...

— Gahve... Gene dakışdık ocak-çıyan... Söylermiş beni Helmi ağa-ya... Lan söylersen söyle bize iş mi yok sanki?

— Dedim mi böyle?

— Yoo, demedim amma, derim bigün. Bişe belliyor kendini angut... Şu yapıldı çaya bak, çay mı bu?

— Lan Hayri ağa, bi bulduk mu, Allahına gadar bulduk...

— Sen geniş dut galbini, bu ta-mam... Ben annarım oğlum...

— O zaman sen de bu dükkânı...

— Lan dükkânı ne yapacan o za-man, bu gadar eski püskü. Dağıdı-rım fakir fukaraya, olur biter...

— Ben on gatlı dikecem...

— Kâfir, beş gat idare etmez...

— Etmez ya... Etmez ki... Ben gediym, şimdi gene hırlar ocakçı de-nen piç... Hadi hoşçagal, ben gene gelirim...

— Bi gün ayarla da, hulyasına ya-tıp, yerini keşfedek...

— Ayarlıyacam tâbi... Bizi ayakçı diye tuttularsa, esir diye tutmadılar ya... Eyi mi yarın akşam?...

— Sen bilin, ben hazırım...

Ârif onbaşı, tekrar elini attı nay-lon torbaya. İçindeki hisırdayan sa-rı kâğıdı, naylonun üzerinden okşa-dı:

— Ulan insan hükümete bile gata dutar be...

Kahveye geldiğinde, tezgâhın ö-nünde bir yığın çay vardı. Ocakçı, Ârif onbaşığı görür görmez bağı-rdı:

— Yahu Yeşiloba'ya mı gettin, nerde galdın be?

Hıh, cevap verekti sanki ocakçı-ya. Duymadı bile söylediklerini. Tezgâhın üzerindeki çayları bir bir yerleştirdi terazinin üzerine. Ocak-çı boyuna söyleniyordu:

— Şimdi herifler çayın soğukluğ-u nenden bilecekler. Bilmezler ki bizim andavallı ayakçı gettiği yer-den gelmez...

«Andavallıymış... Hele bi şu iş ol-sun... Bak o zaman ben seni on gat-lı köşkümde, her zaman gel anda-vallı, get andavallı diye çağırma-sam.»

Sordu:

— Kimlerin bu çaylar?

— Dördü bitişğin, ikisi matbaacı-ya gedecek, biri Hulûsi'nin, biri de

(Ak. : 7)

şalgamcının... Hadi, get de gene gelme e mi?

Ardından yine söylenmeden edemedi ocağı:
— Lan sen bu tembelliklen nasıl çoluk çocuk sahabi oldun, vallaha çok eyi...

Gerisini mırıldanarak söylendi:
— Hoş o tank gibi avratdan da şüpheli edilir ya, vebali günahı boy-nuna... Hımbıl efendi işde hımbıl... Düzeldemen ki, makine olacak, sö-kecen vidasını, çıkaracan içini, baş-dan dakacan, olacak, amma bu a-dam, neresini sökecen?

***
Rifat, çökekle kahvaltısını ettik-ten sonra:

— Gediyorum ben ana, dedi.
— Lan oğlum, dedi anası, böyle dingil dingil gezme de gendine bi iş bul. Babana da yazık...

Rifat, çividen ceketini alırken:
— Aramıyor muyuk sanki? dedi.

Arıyoruk, yok...
— Hepimiz bi herifin üsdüne, gı-rah vallaha...

— Dee, dedi Rabla nine, arıyor işde oğlan... Bulursa girecek.

— Tâbi ya, dedi Rifat, bulursam şışsak girecem.

— Ben bilmem vallaha oğlum, şur-da asgreligine kaç sene kaldı ki? Çalış, üç beş çarış biriktir, gedince lâzım olur.

— Nasıl olsa biz de babam gibi bi cıbaşı oluruk. Rifat onbaşı... Hehe, nasıl nene, eyi mi Rifat onbaşı?...

— Paşalar olun inşallah, paşalar... Dilber, sofrâ bezini toplarken, a-nasına:

— Ona hep çalış çalış diyorsunuz, ama ben çalışcam dedim mi, ta-mam etmediğiniz gıyuporsunuz.

Hepsinden önce, Rabla nine ba-ırdı:

— Gız gahbee, dedi, gız kısmı el yanında çalışırsa heç eyi olmaz. Sen otur oturduğun yerde...

— Otur otur... Benim de para ga-zanmaya ihtiyacım var.

— Herife deel mi? dedi nine. He-rife cehiz?... Sen! alacak adam cehi-zini de yapısın.

Rifat, kardeşinin yanına yaklaşa-rak:

— Gız, dedi, sen böyle lâf ettin mi gafamı bozuyon ki, vallaha bir gün boğazını sıkıverececece.

Dilber:

— Garışma sen bana, dedi.
— Garışırım...

— Ben senden büyüdüm...

— Bi yaş... Abla mı deyim yanı sana?

— Gız, dedi nine, gız, oğlan ço-cuğu oğlan çocuğudur, büyük de ol-san dinneyecen lâfını.

Ana, ağzını açmadı. Yalnız Rifat gittikten sonra, kızına:

— Gızım, dedi zaman pozuk, çok pozuk...

Ananın lâfını yarım bıraktırdı u-ne:

— Görmedin mi Halil'in gızının başına gelenleri. Üsdelik de, gız gız deel ekmek tahtası. Ona bile tenez-zil edip başına çorap ördüler. Sen ki bi içim susun...

— Yemezler ben!...

— Yerler gızım yerler, hem de çı-tır çıtır yerler. Baksana şu hacet-lere...

Ninesinin kızardı her zaman gö-ğüslerine söz söylemesine:

— Nene, dedi, nene, gene başla-dın ha!

— Görenin gözlü yuvalarından çı-kacak, bu nerenin gavunu diye.

— Pekiyi, hep ben böyle evde mi oturacam?

Yine nine cevap verdi:

— Gız daha v şın kaç, onsekiz, bu sene çıkar gıy etin, veririk olur bi-ter.

— Ben onu demedim yahu, böyle işsiz güçsüz dedim. Gazandığım pa-ranın birazını size veririm, babama yardımım olur; birazını da kendi-me ayırırım. Bakın işte Safiye ne güzel gıy gidiyor, bir lâf diyen de yok.

(Devamı var)

Yatağın altında

Karyolanın altına düşen kol düğmesini almak için eğilen adam koca timsahla burun buruna gelince, soluğu doktorda aldı! Profesör adamı dinledi, muayene etti:

— Evet, çok yorgunsunuz, dedi. Tedaviniz gerekiyor. Az yo-rulacaksınız, verdiğim ilaçları alacaksınız ve durmadan karyola-nın altına bakmayacaksınız. Haftada bir iki kere bakabilirsiniz. Daha fazlası, bu timsah olayını sizde sabit fikir haline getirebi-lir. Onbeş gün sonra gene gelin.

Onbeş gün sonra hasta yeniden damladı.

— Kendinizi nasıl hissediyorsunuz?

— Timsah hâlâ karyolanın altında doktor!

— Pekî, aynı ilaçları alınız ve artık karyolanın altına hiç bakmayınız!

Aradan bir ay geçti, fakat hasta bir daha görünmedi. Doktor bayağı merak etmişti. Adamcağının bıraktığı adresi buldu, mösyö Dupont'un kaçınıcı katta oturduğunu kapıcıdan sordu.

— O, artık burada oturmuyor, dedi kapıcı.

— Başka bir semte mi ev tuttu?

— Hayır. Üç hafta kadar önce, karyolasının altına gizlenen timsah, zavallıyı yuttu!

— Şekerim, yanına oturayım mı?..

— Otur istersen.. ama huylanmak yok ha!..

Mahkemede

Yargıç sordu:

— Boşanmak mı istiyorsunuz madam?

— Evet, dedi dâvacı. Kocam beni çoktandır aldatıyor. Hem de rastgele biriyle olsa, yüreğim yanmayacak.

— Pekî, kiminle aldatıyor?

— Dost ırın karısıyla!..

Felâket!

Teyzesi, küçük Ju'ye sordu:

— Yılbaşı hediyesi olarak ne almamı istersin?

— Doğum kontrol hapı!.. diye cevap verdi küçük kız.

Sonra, odada bulunanların hay-retini görerek, nedenini açıkla-mak zorunda kaldı:

— Zaten daha şimdiden sekiz bebeğim var!

Niçin?

Gece yarısı bir çocuğun sokak-ta oynadığını gören adam:

— Saat 11, dedi. Bu zamana kadar çoktan evinde olman gere-kirdi!

Çocuk hayretle sordu:

— Niçin? Ben evli değilim ki!..

— Korkunç bir herif... Sigara-sını onbin franklık banknotla yakıyor!..

Eşitlik

Küçük köyün rahibi vaiz ver-i-yordu:

— Değerli kardeşlerim, cennet-te herkes eşittir. Herkes aynı zevkleri tadar. Aynı yemeği yer, çaya, dansa, baloya bile herkes birlikte gider.

Cemaatten biri:

— Öyle şey olur mu hiç, diye rahibin sözünü kesti. Pekî bula-sıkları kim yıkar, ortalığı kim temizler?

Neden?

Adam, tiyatroya geç kalmıştı. Oyun bütün beyecan ve güzelli-ğiyle devam ediyordu. Yer gös-teren görevli:

— Yavaş ve sessizce yerinize geçiniz beyim, dedi.

Geciken sordu:

— Neden? Hemen uyudu mu seyirciler?

İstemese de...

Beş yaşındaki oğlunu karşısı-na alan baba, sordu:

— Küçük bir kız, ya da erkek kardeşinin olması hoşuna gider mi?

Bacaksız:

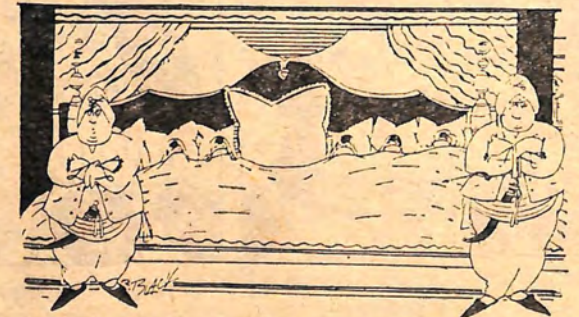
— Bırak ağır yapmayı da, doğ-rudan doğruya asıl meseleye geç. dedi. «Hoşuma pıtmaz» desem, geri mi gönderceksin sanki?

İntikam

Hastayı ameliyata hazırlamışlardı. Bir iki saniye sonra la-yıtlılması gerekiyordu. Yapılacak ameliyat son derece önemli, operatör ise son derece yufka yürekliydi. Daha şimdiden elleri titremeye başlamıştı bile. Yoo, ameliyatı başarıyla sonuçlandı-rmak için bir çare bulmalıydı hemen.

Kapıda bekleyen yakınlarına, hastanın özel hayatıyla ilgili bazı şeyler sordu ve büyük bir öfkeyle ameliyat masasına sokulup:

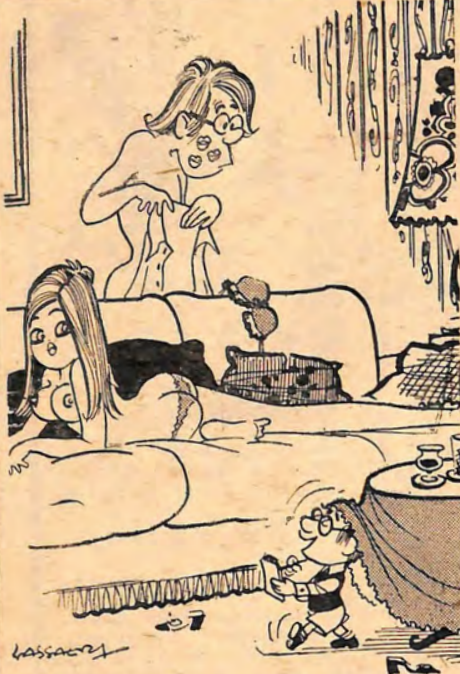
— Demektir üçbir lira kira ödeyerek sekiz odalı apartman dai-resinde tek başınıza oturan sizsiniz ha! diyerek, neşterli hastaya vurdu!

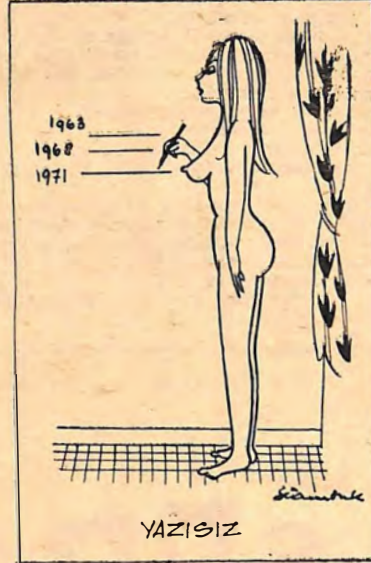
— Her şey hazır... Bi sultan eksik!..

Dünya Karikatürleri

— ÇOK TEŞEKKÜR EDERİM, SEKSULOJİ DERSLERİM İÇİN HARİKULÂDE BİLGİ VERDİNİZ BANA !..

YAZISIZ

— KADINLAR DA ŞİMDİ SAĞLARINA NE KADAR ÇOK SPREY SIKIYORLAR !..

— ŞEFFAF BLUZLARDAN HOŞLANDIĞINIZI NEDEN SÖYLEMEDİNİZ... YARINDAN TEZİ YOK BENDE GİYECEĞİM..

— KALORİFERLER İYİ YANŞAYDI, BÖYLE HAPŞIRMAZDIM İŞTE !..

YAZISIZ

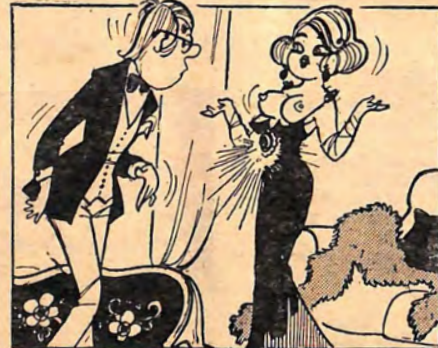
YAZISIZ

— BU GECEKİ DA-
VETTE ...

— ANNENİN BANA HE-
DİYE ETTİĞİ BROŞU
TAKACAĞIMI ...

— SANA ÖNCE DEN HABER VERİYORUM.
SAKIN YİNE KISKANÇ OLMA !..

YAZISIZ

YILIN İLK ÇEKİLİŞİNDE:

3 TALİHLİYE	3 APT. DAİRESİ
33 TALİHLİYE	33 BİN LİRA
333 TALİHLİYE	3 BİN LİRA
3333 TALİHLİYE	3 YÜZ LİRA
TOPLAMI: 3 MİLYON 333 BİN LİRA	

Tasarruflarınızı
19 Mart akşamına kadar
Bankamızda toplamaya
devam ediniz.
"Uğurlu Üçler" çekilişi
yuvanızın uğuru olacaktır.

**TÜRKİYE
İŞ BANKASI**

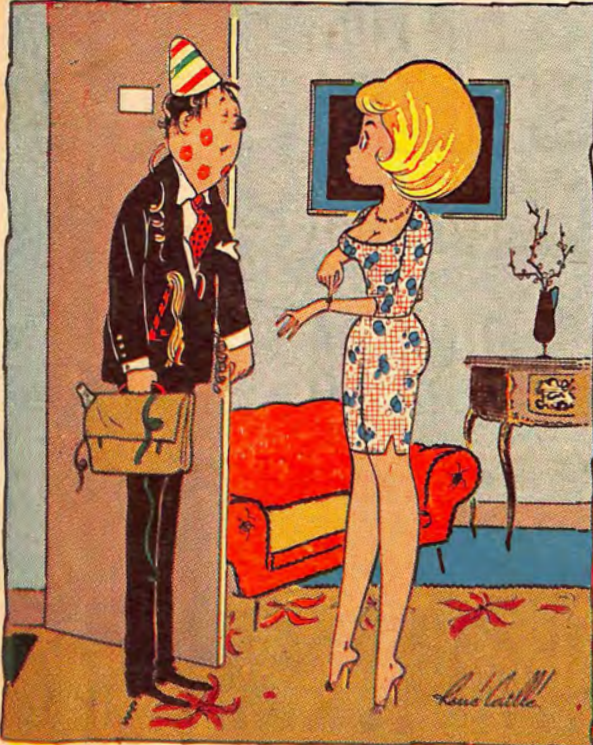
paranızın ... istikbalinizin emniyetidir

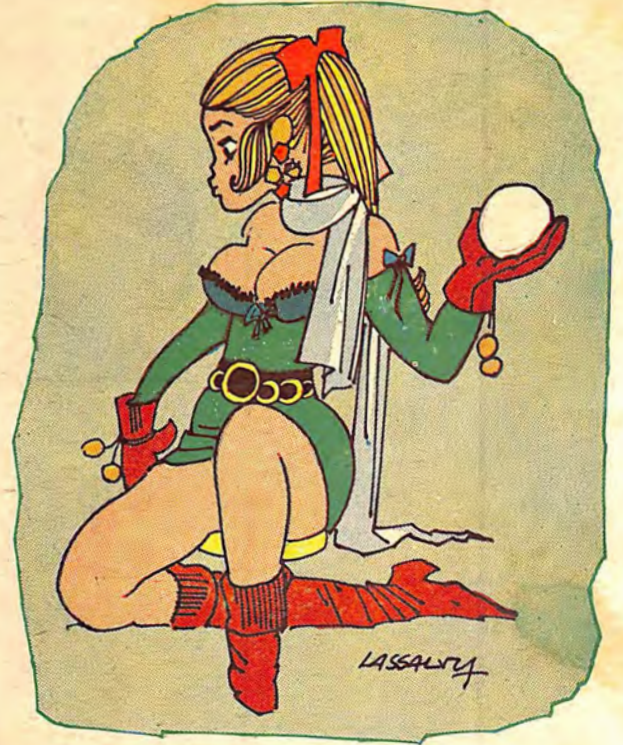
AKI

— PAZARTESİ SEVİŞECEĞİZ ... SALI DA SEVİŞECEĞİZ ÇARŞAMBA YİNE SEVİŞECEĞİZ .. PERŞEMBE DAHA ÇOK SEVİŞECEĞİZ CUMA ÇILGINCA SEVİŞECEĞİZ .. CUMARTESİ YENİDEN SEVİŞECEĞİZ PAZAR HER ZAR MANDAN ÇOK SEVİŞECEĞİZ VE GÜNLERİMİZ HEP BÖYLE GEÇECEK

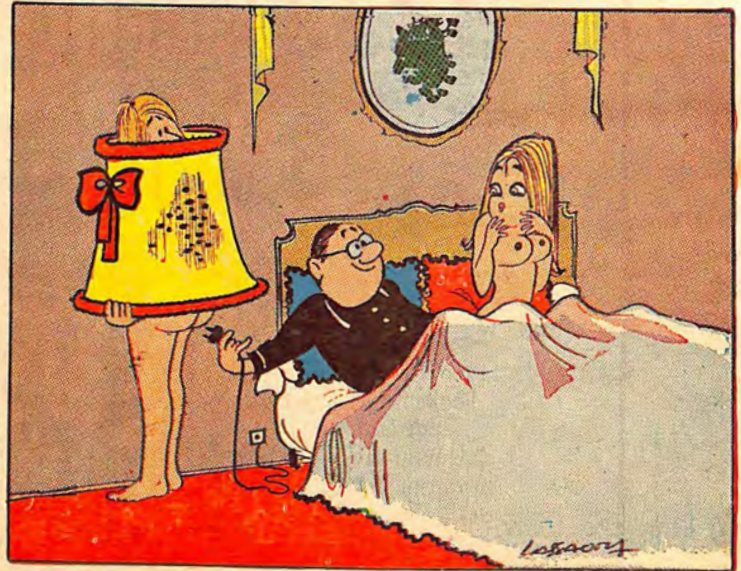
— BU SAATTE NEREDEN Mİ GELİYORUM?... NEREDEN OLACAK , GECE MESAİSİNDEN !..

— BENİMLE KAR TOPLU OYNAMAYA GELİR MİSİNİZ ?..

— NASIL , BU TIRMANIŞ ŞEKLİNİ BEĞENDİNİZ Mİ ?..

YAZIŞIZ